

CORREO Argentino (B. A.)
FRANQUEO PAGADO
Concesión Nro. 1585
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO. FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje 20 Arg. pezu metams.
Urugvajuje 5 Urugvajaus pezai.
VISUR KITUR 3 Am. dol.
ADRESO pakeitimas veltai. RASTUS ir prenumera-
tas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIAKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 356392

Nr. 928

Bs. AIRES KETVIRTADIENIS,

LIEPOS 12 D., 1951

METAI — JUEVES, JULIO 12, 1951

METAI (AÑO) XXIII

CUESTIÓN DEL BÁLTICO EN LA ACADEMIA DIPLOMÁTICA INTERNACIONAL

La Academia Diplomática Internacional se reunió bajo la presidencia del Dr. Eduardo Rodríguez Larreta, miembro de la Academia, estando presentes numerosos diplomáticos, el 25 de junio p. pasado, en Montevideo.

El Ministro de Lituania en el Uruguay, Dr. K. Grauzinis, expuso la situación internacional de los Estados bálticos, cuyo resumen presentamos a continuación:

"En 1939, la Unión Soviética y la Alemania Nazi firmaron protocolos secretos, fijándose las esferas de su influencia, por los cuales en realidad repartieron Polonia y los Estados bálticos.

Basándose en estos protocolos, la Unión Soviética anexó a su territorio los Estados bálticos, lo que realizó por etapas.

Al principio obligó a los países bálticos a concederle bases militares, navales y aeronavales, siempre asegurando que respetaría eternamente la soberanía de los Estados bálticos y que no intervendría en sus asuntos internos, económicos y sociales.

Después de 8 meses, presentó un ultimátum a los tres países y los ocupó con alrededor de 800.000 tropas rojas, violando todos sus tratados internacionales, mandó sus emisarios a las tres capitales con la misión de formar los llamados gobiernos populares, que fueron meros instrumentos en manos de los ocupantes.

Para "legalizar" la anexión definitiva, estos gobiernos, conforme a las órdenes de Moscú, modificaron las leyes electorales y organizaron elecciones de acuerdo a las reglas comunistas.

Todos los diputados eran "elegidos" de antemano por los partidos comunistas, pero los pueblos bálticos eran obligados a "votar" por las únicas listas bajo severas amenazas y en las condiciones terroristas de la ocupación. Los resultados de estas "elecciones" también estaban previstas de antemano por Moscú y hasta fueron publicados en Londres, 24 horas antes de que terminaran las elecciones.

En su primera reunión estos parlamentos, el 21 de julio de 1941, proclamaron la sovietaización de los países bálticos y pidieron su incorporación a la Unión Soviética.

Basándose en esta falsificación manifiesta de la voluntad de los pueblos bálticos, la Unión Soviética pretende tener derechos legales y morales sobre sus países.

La anexión forzosa de los Estados bálticos es una agresión no provocada, es un acto de fuerza que los Estados occidentales nunca han reconocido. Las legaciones y consulados bálticos, hasta el presente funcionan sin restricción alguna.

Los Estados bálticos siempre existen jurídicamente como Estados independientes y sólo el ejercicio de su soberanía es temporalmente impedido por la ocupación militar extranjera.

El Secretario General Permanente, Dr. A. Frangulis, saca la conclusión de este debate, señalando que hasta el actual momento tres eran las condiciones del reconocimiento y de la existencia de un Estado: un territorio, una población y un gobierno.

En la guerra de 1914-18, Bélgica era obligada a mantener bajo su autoridad una parte del territorio que se encontraba en Ypres. En el caso de los países bálticos, los Estados que reconocen a los Estados bálticos y a la representación diplomática en el

Deramasi, bet karas Korėjoj vis dar tebevyksta

Kauno Sporto Aikštėje sportuojanti Nepriklausomos Lietuvos kariai. Daug čia matomų jaunųjų dabar randasi Lietuvos miškuose, tremtyje ir išeivijoje.

Lietuvos partizanai dar kovoja su okupantais

LIETUVIAI BUVO ISVIJE RUSUS IS ZAGARES

Buenos Aires Herald 8. 7. 51 skelbia platų Reuterio telegrafo agentūros pranešimą iš Maber, Bavarijos. Į tą Bavarijos vietovę diena anksčiau atvyko jaunuolis Franz Maizinger, tris pastarusius metus gyvenęs rusų okupuotoje Lietuvoje. Metzinger pabėgo iš rusų nagų. Jis buvo koncentracijos stovyklose, iš kurių pabėgęs prisijungė prie Rytų Vokietijon grąžinamo šeimoms, kaip jos sūnui, o iš ten pasiekė amerikiečių zoną Bavarijoje. Jis pasakoja Reuterio agentūrai:

Lietuvoje 100.000 partizanų kovoja prieš rusus. Lietuva iki 1940 metų buvo nepriklausoma ir jos jaunimas nepasidavė okupantams. Visą Lietuvos partizanų vadovybę sudaro buvę Lietuvos kariškai ir valstiečiai, okupantų varomai ir valdiškos rusų dvarų — kolchozų. Prie lietuvių yra prisidėjusį ir iš bolševikų kariuomenės eilų pabėgusių kareivių bei buvusio bolševikų generolo, paskui prieš juos kariavusio, Vlasovo kariuomenės karių. Taipgi buvę rusų belaisvėse vokiečių kariai, pabėgę ir miškais, prisidėję prie partizanų.

Lietuvos partizanų kariuomenė apsiginklavusi rusiškais kulkovsiais, o taipgi lenkiškais bei iš vokiečių atimtais ginklais, vokiškais okupacijos metu.

Lietuvos partizanai kasdien sprogina rusų traukinius, kuriais rusai gabena Rusijon iš Lietuvos valstiečių atimtus javus. Kada rusai pasiūnčia savo kareivius į miškus, tai nei pusę jų nesugrįžta.

Partizanų nuotaika labai gera. Jie turi slapta radio stotis miškuose ir randasi puikliausiuose kontaktuose su Vakarų Europa. Partizanai tikisi, kad Amerikos kariuomenė ateis jiems talkon, sykiu su karo pajėgomis iš Vakarų Vokietijos.

Zagarės miestelis gyventojų apileistas. Jame stovyklauja rusų štabas. Vienok vieną kartą, dienos metu, 200 ginkluotų partizanų įžygiavo Zagarėn. Rusai pabėgo. Partizanai išlipino savo atsiskaitimus, pasakė kalbas ir padidinę savo eiles naujai prisidėjusiais jau nuoliais žagariečiais vėl pasitraukė į gretimų miškų.

Partizanų nuotaika labai gera. Jie turi slapta radio stotis miškuose ir randasi puikliausiuose kontaktuose su Vakarų Europa. Partizanai tikisi, kad Amerikos kariuomenė ateis jiems talkon, sykiu su karo pajėgomis iš Vakarų Vokietijos.

Zagarės miestelis gyventojų apileistas. Jame stovyklauja rusų štabas. Vienok vieną kartą, dienos metu, 200 ginkluotų partizanų įžygiavo Zagarėn. Rusai pabėgo. Partizanai išlipino savo atsiskaitimus, pasakė kalbas ir padidinę savo eiles naujai prisidėjusiais jau nuoliais žagariečiais vėl pasitraukė į gretimų miškų.

extranjero, consideran que la ausencia de un territorio no constituye una condición que pueda impedir el reconocimiento exterior de esos Estados. Bajo el punto de vista del Derecho Internacional Público, ello no constituye un retroceso, sino un progreso, pues los Estados civilizados consideran que la fuerza no puede crear el derecho y que la ocupación de un territorio sin el consentimiento libremente expresado de un pueblo, podría crear un Estado de derecho.

(El País, 26. 6. 1951.)

BENT VADOVAI ŽADA SUDERINTI SAVO VEIKIMĄ

8. m. birželio mėn. 22-26 d. Nėra eilė pasikalbėjimų tarp VLIK'o narių dr. P. Karvelio bei J. Norkaitis ir Lietuvos Diplomatinio Sefo, min. S. Lozoraitis, bei Lietuvos atstovo p. V. Žilinsko. Šių pasikalbėjimų metu buvo pasikeista nuomonėmis, kaip reikėtų derinti įvairių Lietuvos laisvinimo veiksmų darbą.

Ta proga min. S. Lozoraitis iškėlė VLIK'o atstovams savo pasiūlymus dėl kai kurių pagrindų platesniam bendradarbiavimui tarp VLIK'o ir Diplomatinio Sefo pasiekti.

Siems reikalams ir eilė kitų klausimų su VLIK'u aptarti yra numatyta, kad Diplomatinio Sefo ir VLIK'o susitikimas įvyks artimiausiu metu.

1951 m. birželio mėn. 26 d.

(pas.) Lozoraitis (pas.) Karvelis
„ Žilinskas „ Norkaitis

P.S. Turimomis ELTOS žiniomis toksai susitikimas įvyks VLIK'o būstinėje 1951. VIII. 10 d.

PRIMENA VOKIEČIAMS TURĖTAS TEISES PABALTYJE

Bundeskanclerius Dr. Adenauer'ius BALF'as, drauge su latvių ir estų šalpos organizacijomis Jungtinėse Amerikos Valstybėse iškėlė memorandumą, kuriame dėkojama už išsivystę tremtinių globą ir liberalią tremtinių reikalais išleistą įstatymą. Toliau memorandumas prašoma pasileidžiantiems Vokietijoje Pabaltijo tremtiniams suteikti kultūrinę — tautines veiklas galimybes. Primenama, kad Pabaltijo valstybėse mašomos savo laikui naudojosi taip pat tokiomis teisėmis. Prašoma pabaltiečių sutakti vakariškos Vokietijos srityje ir priimti į Vokietiją iš Austrijos 350 lietuvių, latvių ir estų tremtinių.

Šiuo memorandumu BALF'as paremia Krašto Valdybos daromas pastangas ta kryptimi.

NEPILIEČIUS KVIEČIA JAV KARIUOMENĖN

JA Valstybių kariuomenės įstaiga Muenchene kviečia rytų Europos kraštų ir Ispanijos piliečius stoti savanoriai į JAV kariškų dalinius. Patikrinama 80 dol. mėnesinė alga, geras maistas, būtas ir apranga, kariškas išmokslinimas JA Valstybėse ir teisė Amerikos pilietystei gauti.

PLB VKVI.

GYVULININKYSTĖS PARODAI PASIBAIGUS

Argentinos žemės ūkio Draugijos parodų aikštėje, Buenos Aires miesto dalyje Palermo, tik ką pasibaigė 65-toji gyvulininkystės paroda.

Shorthorn veislės galvijų parduota 243, už kuriuos gauta \$4.044.000. Aukščiausia už šios veislės bulių kainą gauta \$100.000, mažiausia — 4 tūkstančiai pezu, taigi, bendrai imant, \$16.641.

Aberdeen Angus veislės karvės parduotos nuo \$5.000 iki \$20.000, tik už vieną gauta \$35.000.

Avinų parduota 142 u žbendrą sumą \$457.000; tai Romney Marsh veislės. Už vieną Corriedale veislės aviną gauta \$35.000.

Karakulinių avių parduota 52, už kurias gauta \$119.800.

ŽILGALVIUI PARYŽIUI 2.000 METŲ

Liepos 8, 1951 Paryžiuje įvyko milžiniškos iškilmės, minint tos sostinės sostinės 2.000 metų sukaktį. Kultūriniai renginiai vyko teatruose, 15 Prancūzijos ir užsienių orkestrų griežė miesto aikštėse ir gatvėse. Parkuose įvyko šokiai.

Iškilmėse dalyvavo 170 sostinių ir Prancūzijos miestų burmistrai. Didžiausias banketas įvyko Paryžiaus miesto rotušėje. Paryžiaus burmistras, generolas Pierre de Gaulle, brolis garsaus generolo, pasveikins 170 burmistrai, prie stalo sėdėjo tarpe popiežiaus nuėjimas atstovo ir Maskvos burmistro Jasnovas.

ATGAIVINTAS SOCIALISTŲ INTERNACIONALAS

Vakarų Vokietijos Frankfurte trisdešimties tautų socialistų atstovai, atsivertę 10.000.000 socialistų, atgaivino Socialistų Internacinolą, nustoję veikti antrojo pasaulinio karo pradžioje.

Anglijos darbiečių generalinio sekretoriaus, Morgan Phillips pasiūlymu, 4 dienas trukusios konferencijos pirmininku išrinktas Vakarų Vokietijos socialistų vadas Dr. Kurt Schumacher.

— ARGENTINOS vyriausybė atėmė pilietybę buvusioms valdancios partijos šalininkui, Walter Beveraggi Allende, kuris, nuvykęs į JAV, per radio varo Argentinai nedraugią propagandą, netgi patardamas užsieniui vikin ekonominę Argentinos blokadą.

Susivienijimo Vakarai V. Castellino

įvyks Čekoslovakų salėje, gatvėje Choele Choele 2048, Villa Castellino, šeštadienį, liepos 21, 1951, 21 val. Tai bus šios Draugijos veikimo 37 metų minėjimas. O. Tepferiui režisuojant žemaitės komedija „Gaila ūsų“ su vaidins P. Liutkevičius, J. Navikaitė, O. Tepferis, V. Misevičius ir Adelė Barauskienė. N. Gudonytė pasoks baletą, H. Kučinskaitė padėklausuos. Bendriems publikos šokiams grieš orkestras „Gabriel“. Įžanga svečiams \$5,70, nariams \$3,10, moterims \$2,30. Visus kviečia dalyvauti — Rengėjai.

KORĖJOS TAIKA NEREISKIA VISUOTINOS TAIKOS

Jungtinių Tautų delegacija, pirminkaujama viceadmerolo Turner Joy, su gen. L. C. Graigie, gen. Henry I. Hodies, adm. A. Burke ir Pietų Korėjos generolu Paik Sun Yup 10. 7. 1951 atvyko į Kaesong, 35 mylios nuo Seul ir šiaurės vakarų pusė. Ten jau laukė šiaurės Korėjos komunistų delegacija: gen. Nam Il, gen. Lee Song Cho ir komunistinės Kinijos generolai Hieh Fang ir Tung Hua.

Gen. Joy pareiškė komunistų delegacijai, kad bus kalbama tik apie reikala baigti karą Korėjoje, bet Kinijos komunistų į J. T. Organizaciją nepriims, nei Formozos jiems neužleis. Tais gali būti tik garbinga, nes demokratija anaipol nėra nugalėta.

Tikrumoje, kam Korėjoje prasidėjus birželio 25, 1950 metu vien JAV ten nustojo 78.100 savo karių, neskaitant kitų Amerikos sąjungininkų karių. O komunistų pusės nuostoliai kelis kart didesni. Jie įsitikino, kad demokratija neveikiama.

Po daugybės kraujo praliejimo Korėjos karas dar nebaigtas, nors taikos derybos vyksta.

MALIK IS JUNGTINIŲ TAUTŲ SUGRĮZO MASKVON

Nuolatinis rusų atstovas Jungtinių Tautų Organizacijoje, Jakob A. Malik, švedų laivų Gripsholm pasiekė Gotenburgą, o iš ten lėktuvu Maskvon. Sykiu grįžo jo žmona, 7 metų amžiaus dukrė Svetlana ir tarnaitė Ekaterina Abrenina. New Yorke sukloduota 10 dežių asmeninio bagažo.

JT sekretorius pareiškė vilties su tikti Maliką Paryžiuje sekantį spali mėnesį JT plenumu. Bet Malikas pasakė, kad jis pirmiausia vyks poilsui Krymo pajūriu.

Pirmiau Malikas tvirtindavo, kad Stalinas tiki į kapitalizmo draugiškumą komunistui, bet dabar netvirtina, kad demokratija galinti sugyventi su diktatūra.

GRAZIAI PAMINĖTA ARGENTINOS TAUTOS SVENTĖ

Argentinos nepriklausomybės 135 metų sukakties paskelbimo diena, Liepos 9, buvo iškilmingai paminėta visoje šaly, primenant pasauliui šios šalies pasilinosavimą nuo ispanų „globos“.

Milžiniškos minios žmonių dalyvavo Buenos Aires miesto dalyje Palermo, kur maršavo įvairios kariuomenės dalys, iš specialių tribūnų stebimos respublikos prezidento, gen. J. D. Perón su žmona, aukštų vyriausybės narių ir svetimų valstybių atstovų.

Ore skraide 400 Argentinos lėktuvų, pradedant moderniausiomis mašinomis ir baigiant mokykliniais lėktuvais.

ARGENTINOS LENKAI MINĖJO PADEREWSKI

Argentinos Lenkų Susivienijimas 30. 6. 51, minėdamas garsaus muziko ir buvusio Lenkijos prezidento, Ig. J. Paderewskio 10 metų sukaktį nuo jo mirties New Yorke, turėjo koncertą Bs. Aires lenkų namuose, Serrano 2076. Lenkų Klubo pirm. B. Schreiber, buvęs Paderewskio mokinyas Al. Sienkiewicz ir prof. J. C. Fanelli pasakė kalbas, dainininkė M. G. Kijewską padainavo, o pianistė Edith Murano išpildė visą eilę Paderewskio kūrinių. Taipgi minėjo per radio, spandoj ir telegramomis vyriausybei.

EGIPTO SENIENOS DARO NUOSTOLIUS

Kairo teismas priteisė 5.000 svarų sterlingų, kuriuos švietimo ir senienų saugojimo ministerija apmokėjo studento Emil F. Luka tėvams už jų sūnaus gyvybę. Mat studentas Luka sėdėjo prie piramidės, nuo kurios riedintis akmuo jį užmušė vietoje. Mačusieji įvykį teisme paliūdijo, kad Luka, išgirdęs triukšmą, bandė pabėgti, bet akmuo jį sumalė vietoje.

„AKIS UŽ AKI, DANTYS UŽ DANTI...“

Brazilijos muitinė, pirmą kartą isto rijoje, pereiną savaitę atidarė kelio liką skrynių lenkų „diplomatinių“ bagažo. Mat Lenkijos muitinės anksčiau buvo atidariusios Brazilijos diplomatinių kurjerių ryšulius.

Iš Lenkijos atvežtos dėžės Brazilijos muitinės valdininkai rado bolševikines propagandas spaudinių ir spekuliacijai atsigabentų brangenybių.

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLŪBE

LIEPOS 14, ŠEŠTADIENI, 21 val. Lietuvių inžinierių ir Architektų Sąjungos banketas - balius, Vasario šešioliktosios Giminaičių naktis, Renia PLIAS Argentinos Skrydžių, lietuvių industrialams prisidant. Bilietai po \$50 asmeniui, kuriuos reikia įsigyti tik iš anksto. Po vakarienės įvyktis bendri publikos šokiai, sustiprintam orkestrui „Baltica“ griežiant.

LIEPOS 21, ŠEŠTADIENI įvyks Andriaus ir Marijos žvirgždaitės Paserbškių dukters moksleivės, Juana Beatrice Paserbškaitės, 15 m. amžiaus suaktyvinti iškilmingos vakšės, kuriose dalyvaus tik gerb. Paserbškių kvietė svečiai ir jų dukters mokslo draugės - gal.

LIEPOS 22, SEKMADIENI, 16 val. (4 v. p. p.) Išeivų Dienos - Dariaus ir Girėno minėjimas su taidine pritaikyta programa. Seimynės ir jaunimas kviečiami skaitlingai dalyvauti. Įžanga nemokama.

LIEPOS 28, ŠEŠTADIENI, 21 val. Lietuvių Klubo rengiamas šokių vakaras, orkestrui „Baltica“ griežiant.

LIEPOS 29, SEKMADIENI, Laisvųjų Kazokų Sąjungos Argentinoje arbatėlė.

BANGINIŲ MEDŽIOTOJAI NENORI GRĮŽTI SALON

Argentinos salose Sud Georgia, Gyt Vicken nuste, norėję vadovauti banginių medžioklės bendrovei daro gerą biznį iš banginių ir jų rūšių vilkų riebalų. Saloje amžinai siaučia sniego pūgos; matosi tik pingvinai ir ledų kalnai.

Krizio metais ten žmonės daug uždirbdavo, nes saloje veikė „sausas“ reidas ir nėra kur nei cento išiešioti. 7-8 mėnesių sunkus darbo sezonas kiekvienam nuvynkiam ten duodavo apie po \$10.000 pelno. Bet dabar taip sunkiai pasipildus darbe, ir be vyko salon tiek galima sutaupti, - sako grįž banginių medžiotojai.

Grįžė iš Sud Georgia dabar Buenos Aires mieste atostogauja šie lietuviai: Ambrasas Mackonis, Br. Sikšyns, J. Sulcas, Pauda ir dar pora to sunkaus ir pavojingo darbo vyrų.

— DE. A. LAUCIUS su žmona iš Buenos Aires išskrido į Ugninę Žemę porai mėnesių, Rio Grande Igoninėje jis pavadojo atostogaujanti vietinį gydytoją, paskui užims gydytojo vietą Patagonijoje.

— VINCAS KURAITIS savo namams gavo telefoną: 740-Ombd-4747 Gavo visi Florida, Vincente López ir Munro gyventojai, nes pastatyta nauja stotis. Šaukiant reikia sukt visus 7 numerius, kaip sostinėje.

— ALFONSAS SARAPAS prašomas atsiiepti pas Degulius: c. Pedro Mendoza 2117; TE. 21-2952, Buenos Aires.

Br. Matusevicius

Ivairiausių baldų dirbtuvės sav. Gral. Fructosos Rivera 6679, Villa Lugano - Buenos Aires

VILUS BASIONAS
Optikos Technikos
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima:
šeštadienį nuo 10-16
sekmadienį nuo 11-15
Gral. M. Acha 876
(Frente Club Pomona)
Parque Poluffo-Moron-P.N.D.F.S.

REUMATIZMAS

DUSULYS - ŠIRDIS
(išimtinai)
"X" SPINDULIAI
Med. Gyd. Dr. FERRARIO

Priima 9-12 ir 15-20 val.
Sėkmad. ir švent. 9-12 val.
KALBAMA LIETUVISKAI
SANTIAGO del ESTERO 1280
(Plaza Constitución)

PIRMA LIETUVIŠKA SOFERIŲ AKADEMIJA

Technika
Kvotimai
Vaidymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente
Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

Dr. M. RABINOVICH

Slapumo ligos. - Venerinės. - Lytinis nusilpimas.
Oda. - Sifilis. - Pilvas.
Širdis. - Plaučiai.

Moterų ligos. - Gyslos. - Hemorojus.
Spinduliai X. Trumpieji. Elektrokoaguliacija.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sėkmad. ir švent. nuo 10 iki 13

JOSE E. URIBURU 770 - T. A. 47. Cuyo 4970 - BS. AIRES
(Altura: Córdoba 2200)

VILLA LUGANO LIETUVIAI BENDRUOMENĖJE

Buenos Aires miesto dalies „Villa Lugano“ lietuviai pirmieji aukavo VLIK'o darbo paramai per Argentinos Lietuvių Bendruomenės Laikinąjį Organizacinį Komitetą. Luginiečiai pirmieji ir Bendruomenės skyrių Argentinos sostinės ribose įkūrė. Steigiamasis Villa Lugano ARLB susirinkimas įvyko liepos 1, 1951, Lietuvių Klubo patalpose, Av. Boedo 737. Susirinkimui pirmininkavo ARLB LOK vicepirmininkas Kast. Norkus, sekretoriavo Algirdas Trasikis. Apie luginiečių pasirijimą įstoti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pranešimą padarė Vincas Naruševičius. Ponia Antanina Mikilionienė susirinkimui perskaitė ARLB įstatus, kurie dar geriau supažindino susirinkimo dalyvius su Pasaulio Lietuvių Bendruomenės tikslais.

Didelio malonumo suteikė šio Bendruomenės skyriaus organizatoriams tas faktas, kad iš anksto susitvėrusio Bendruomenės skyriaus Buenos Aires provincijos mieste Temperley ir jo priemiesčio Villa Sastre susirinkimui atvyko specialė delegacija ir pasveikino naujo skyriaus kūrėjus. Sveikinimo raštą pasirašė to sk. valdyba: J. Stasiulevičius, Kalba, šiauduko lyris ir Zurbas, o moksleivė p-lė Zurbaitė lietuviškai pasakė gražią sveikinimo kalbą, kuri sujaudino visus susirinkimo dalyvius.

Villa Lugano sk. valdybą išrinkti: Antanas Rinkevičius - pirmininkas, Ponia Ant. Mikilionienė - vicepirmininkė, Algirdas Trasikis - sekretorius, Vincas Naruševičius - antras sekretorius, Jonas Urbanavičius - išdininkas, Edvardas Butvilas ir Aleksandras Vaicekėnas - valdybos nariai.

Susirinkime taipgi dalyvavo ir Bendruomenės blankus išpildimui pasiėmę gerb. Pranė Vegedienė, pp. J. Nastopka, B. Rastauskas, A. Kevėža ir kt.

BUENOS AIRES Miesto CENTRE ATSIDARĖ „UKMERGĖ“

Ukmergiškis Petras Simanavičius su savo draugu Norberto Fabroni nupirko Barą ir Restoraną gatvėje Defensa 656, telefonas 34-8275, pusantr kvadrato nuo „A. L. Balso“ spaus tuves, t. y. tame pačiame Buenos Aires miesto rajone, kur randasi P. Masalskio penslonas „Vilnius“, B. Leskausko batų dirbtuvė „Lituanija“, K. Paulausko restoranas „Dos Amigos“ ir ponios Birutės moterų grožio salonas „Berta“.

Naujieji savininkai savo biznį parikštino vardu „Ukmergė“.

RAMANAUSKAI SAVO ŪKYJE SODINA RIESUTUS

Andrius ir Liūda Ramanauskai, „Boite Pompadour“ savininkai, nupirkę 100 ha žemės salose Ibcuy, sodina mišką ir tokios rūšies rėšutų medžius, kurie nebijo skruzdėlių. Lazdynus gavo iš žemės ūkio ministerijos. Saloje Ramanauskams vasarnamį statė jų kaimynai A. J. Burokai.

— JONAS POVILAVIČIUS, Inž. J. Cėkanauko švogėris ir jo fabriko vedėjas, darbo metu apdegė kojas, užsidegus benzinui. Gydomas sanatorijoje Avellaneda.

— KAZ. VASILIAUSKAS prašomas atsiiepti šiuo adresu: Sr. Jose Viršila, Bacacay 743, Bologne, prov. Buenos Aires.

JONAS KRUTAS

Irengia elektrą, taise radio, prosus ir kt.
Catamarca 3335, Avellaneda

Radio - Elektra

Radio technika dirba naujus, taise ir pakeičia visokių rūšių aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuoti ir ant išsiųskėjimo. Išnuomuojami visokie banketams Radio - Pono amplifikatoriai su lietuviškais plokštelėmis pigia kaina. Tartis:

VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 - Buenos Aires
T. B. 84 - Laisvės - 4154.

Akušerė Benė Bilek

O Diplomota Pragos ir Bs. Ai. O res Universitetuose. Speciali o pagalba gimdyvėms. Pasitarti o mų valandos nuo 8 iki 21 tr o o sėkmadieniais; 3 kv. nuo Constitución.

O Calle Lima 1217, Bs. Aires. O TE. 23-3389.

INSTITUTO POLICLINICO INTERNACIONAL

Med. Gyd. DR. G. R. CUTILLO, Direktorius
KRAUJAS - SIFILIS - ODA - LYTIES LIGOS
BENDROJI KLINIKA

"X" SPINDULIAI
PILVELIS - KVĖPAVIMAS - ŠIRDIS - INKSTAI
GLANDULIŲ LIGOS
Med. Gyd. DR. CORTONDO
MOTERŲ IR NERVUOTUMO LIGOS
Med. Gyd. DR. SISTERNA
GERKLĖ - NOSIS - KLAUSA
SUSIKALBAMA LIETUVISKAI

Priima nuo 9 iki 12 ir 15-21; Sėkm. ir švent. 9-12

Tacuari 1583 - Plaza Constitución

Instituto Medico „RAMOS MEJIA“

VENERINĖS - LYTIES LIGOS
Gydymas ODO ir KRAUJO; GALVOS ir GLANDULŲ
Med. Gyd. DR. FILIPPINI, Bendra Klinika

VIRŠKINIMAS: Pilvelis - Viduriai - Inkstai
Kvėpavimo organai - ASMA - ALERGIA - NERVAI
MOTERŲ ligos ir liaukos, REUMATIZMAS - ŠIRDIS
Med. Gyd. DR. NOREZ

GERKLĖS - NOSIES ir AUSŲ ligos
Med. Gyd. DR. MAOCI
Priėmimas nuo 9 iki 21. Sėkmadieniais 9-12 val.

LRIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

DAILININKAS RIMSA ISVYKO BRAZILIJON

Laivą „Presidente Perón“ 30. 6. 1951 dailininkas Rimša iš Buenos Aires išplaukė į Brazilijos sostinę, Rio de Janeiro, kur įvyks jo kūrinių paroda. Kaipo Bolivijos meno ambasadorius visai Amerikai ir Europai, p. Rimša apsisotėja Bolivijos ambasados rūmose.

Dailininką Rimšą išlydėti iš Argentinos laivą atėjo Bolivijos ambasados atstovas, dailininko tėvas, brolis, sesutės, švogėris p. J. Pronskūnas, inž. Vyta. Gogelis, „A. L. B.“ red. ir kiti jo draugai.

Šiame meno parodų sezone Argentinoje Rimša turėjo didžiausią pasisekimą: Nepaisant, kad jo paveikslų kainos buvo aukštesnės, negu kitų dailininkų, bet parduota daugiausia, būtent parduota 9 paveikslai. Išvykimo dienoje jo kūrinių „Selva“ (Tyrai) nupirko Argentinos žemės ūkio ministerijos miškų departamento direktorius Dr. Tortorelli. Malonu pažymėti, kad vieną Rimšos kūrinių šioje jo darbų parodoje nupirko lietuvių inžinierius p. Cėkanaukas. Tokiu būdu lietuvių nuosavybė liko „Hora Azul“ (Prieblanda). Šio Rimšos kūrinio reprodukcija tipo „Noticias Graficas“ meno parodų apžvalgos pirmoje vietoje.

Antroje dalyje, kur abonentai susikirstyti pagal profesijas, laikraščiu sraše, puslapyje 68-tame, mūsų laikraštis figūruoja taip: Balsas Argentinos Lietuvių: 97-4444.

Antroje dalyje, kur abonentai žymimi pagal telefono numerius, 451-me puslapyje, 97-toj stoty, mūsų laikraštis pažymėtas sekancijai: 4444-Lietuvių Balsas Argentinoje.

Norintiems rasti, nebus sunkumo.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

200 - Sklųpų (Terrenos) - 200

Llavallol - Alto Verde

PUIKI PROGA NUSIPYRTI PRIVAČIAI
LENGVAS ISSIMOKĖJIMAS. TARTIS SU:

KAZIMIERU LELEIVA

Av. Antartida Argentina 2902, LLAVALLOL
(Telefonu klansti p. Hamilton: 63-5063)

A. L. BALSAS ŽALIOJOJ TELEFONŲ RODYKLEJ

Argentinos Susisiekimo Ministerijos išleistoji „Guia Verde de los Telefonos, Capital Federal“, 1951 metams, susideda iš trijų dalių: I dalis, geltonos spalvos, 500 puslapių; II dalis, baltos spalvos, 560 puslapių, ir III dalis, ruzavos spalvos, 460 puslapių, viso 1.520 puslapių.

Pirmoje dalyje, kur abonentai susikirstyti pagal profesijas, laikraščiu sraše, puslapyje 68-tame, mūsų laikraštis figūruoja taip: Balsas Argentinos Lietuvių: 97-4444.

Antroje dalyje, kur abonentai žymimi pagal telefono numerius, 451-me puslapyje, 97-toj stoty, mūsų laikraštis pažymėtas sekancijai: 4444-Lietuvių Balsas Argentinoje.

Norintiems rasti, nebus sunkumo.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

— INŽ. JONAS RAMANAUSKAS, PLIAS Argentinos Skrydžių pirmininkas ir vertėjų fabriko savininkas, dailininko Jono Rimšos kūrinių parodoje nupirko du paveikslus: žaibai Tyruse (Preludis) ir Ežeras Bartolche (Tranquilidad), kataloge pažymėtas 2-ju ir 17-ju numeriais.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Nepartinis, seniausias ir plačiausias skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje

spausdinamas savo spaustuvėje
Prenumerata Metams:
Argentinoje 20 Arg. pezų
Urugvajuje 5 Urug. pezai.
Visur kitur 3 amerikų doleriai.

Raštus, pinigų adresuotus sekantiems
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.
Redakcija ir Administracija
Av. Boedo 737, Bs. As. Tel. 97-4444

DARIAUS IR GIRĖNO

TRANSATLANTINIS ŽYGIS

Lietuvos išeivių sūnūs, kapitonas Steponas Darius ir JAV buvęs karys-lakūnas Stasys Girėnas, lėktuvu „Lituanika“ iš New Yorko aerodromo išskrido liepos 15, 1933 metais. Persikridę audringą Atlanto vandenyną jie du žuvo Soldino miškelyje, trūkstant kelešimties minučių skridimui iki Lietuvos sienos, birželio 17.

Didvyriško Dariaus ir Girėno transatlantinio žygio įamžinimui ir lietuvių išeivių vieningumo sustiprinimui kas met minima Išeivių Diena. Toji diena dabar neleidžiama minėti okupuotoje Lietuvoje. Taigi dar didesniu vieningumu ji minima visame laisvame pasaulyje, kur tik Lietuvos išeivių gyvenama.

Darius (Degutis) ir Girėnas (Girskis) savo gyvybes paaukojo Jaunosios Nepriklausomos Lietuvos garbei. Tie išeivių vaikai parodė visai tautai savo meilę ir pasižymėjimą Lietuvai. Jų didvyriškas žygis per amžius bus minimas liepos mėnesį: savo darbais lietuvių tautos labui visos lietuvių kartos, kiekvienas lietuvis patriotas, daro ir darys daugiasia gali, kad prisidėti prie bendros mūsų tautos kovos už savo žmonių gerbūrį ir laisvę.

Minėdami Dariaus ir Girėno žygių įamžinti įkurtą Išeivių Dieną, prisiminkime ne tik tuos „Lituanikos“ sakalus, paaukojusius savo gyvybę lietuvių tautos garbei, bet sekime pėdomis visų mūsų tautos veikėjų – pasiryžusių, kurių darbai teikė ir teikia gerą mūsų tautai.

Darius su Girėnu savo žygį skyrė ne vien lietuvių tautos garbei, bet ir visos žmonijos gerovei ir mokslui bendrai, nes savo testamentu įdėjo parąšę:

„Mes skrisime į Lietuvą!

Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų ir drąsinių žygių. Būtinai reikia jos sūnams prisidėti prie bendrojo darbo – tirti dar mažai žinomas žemių Atlanto vandenyno oro sroves, o taip pat naujai išrastas navigacijos būdus ir priemones pritaikyti kasdieniniams reikalams. Mes, gyvendami tokiomis laikais, kada oras stengiamasi panaudoti žmonių reikalams, laikome savo pareigą tautos vardu tą darbą garbingai atlikti.

Jaunoji Lietuva! Tavo dvasios įkvėpti, mes stengiamės tą pasirinktą uždavinį įvykdyti. Mūsų pasisekimas užduotį sūstiprina Tavo dvasią ir patikėjimą savo jėgomis ir gabumais! Bet jei Neptūnas ar galingasis audrų Perkūnas ir mums bus rūstūs – pastos mums keliai į Jaunąją Lietuvą ir pašauktų LITUANIKĄ pas save, – tada Tu, Jaunoji Lietuva, turėsi iš naujo ryžtis, aukotis ir pasirengti naujam žygiui, kad audringųjų vandenynų dievai būtų patenkinti Tavo pastangomis, pasiryžimu ir nekvietusių Tavęs Didįjį Telsmą!

LITUANIKOS laimėjimas tegu susitiprina jaunųjų Lietuvos sūnų dvasią ir įkvėpia juos naujiems žygiams.

LITUANIKOS pralaimėjimas ir įgrimzdimas į Atlanto vandenyno gelmes tegu auklėja jaunųjų lietuvių atkaklumą ir ryžtumą, kad sparnuotos Lietuvis būtinai įveiktų klaidingąjį Atlanto Teyvynės – Lietuvos garbėlį!

Tad šį savo skridimą skiriamė ir aukojame Tau, Jaunoji Lietuva!

Tą didįjį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos!“

Nuo didvyriško Dariaus ir Girėno žygio praslinko 18 metų. Anuose laikuose transatlantiniai skridimai buvo pavojingi, ypatingai mūsų pirmiesiems sakalams, kurie savo žygį atliko primityviu lėktuvu, dargi radio aparatų neturėjusiu. Dėl to ir jų žuvinimas Vokietijoje, perskridus Atlantą, apsuptas misterija. Amerikos Aviatorių Sąjunga tvirtina, kad LITUANIKA žuvo kaip Vokietijos nacių bandymų auka.

Kitas Lietuvos išeivių sūnūs JAV kariuomenės leitenantas, inž. Feliksas Vaitkus, su „LITUANIKA II“ lai-

KOLUMBIJOJE IŠIKURĘ MOSŲ TAUTIEČIAI VEIKIA

Skoningai išleistą „Kolumbijos Lietuvių“ Nr. 2, iliustruoją dail. J. Penčios ir E. Kulviečio piešiniai.

D. Liaugminienė dirba klas. baleto akademijoje, dėsto aukšt. pedagogikos m-laj ir vargonauja liet. bažnyčioje, taip pat vadovaudama chorui.

Smuik. P. Garlauskas griežia simf. orkestre ir turi garstyčių, pudingų ir kt. tos rūšies prekių fabrikėlį.

Iz. Vasyliūnas dėsto konservatori-joj ir griežia simf. orkestre, garsindamas lietuvių vardą savo menu.

A. Pankštys buvo surengęs su D. Liaugminiene savo koncertą, dabar tarnauja įmonėi.

Is dailininkų K. Žoromskis išikūrė jau JAV, Penčyla bendradarbiauja didžiūnosiose Kolumbijos dienraščiuose ir turi sukūręs visą eilę tapybinių paveikslų.

E. Kulvietis buvo surengęs net 2 savo parodas. J. Bagdonas dėsto keramikos mokykloje. Mačkuvienė su savo vyru braižytoju dirba reklamų įmonėi. Kaip lietuviai dailininkai sugeba organizuoti parodas, juos net pavyzdžiui saviesiems stat kolumbiečių spauda. Doc. Liaugminas dėsto net 3 aukštos m-lose, bet iš savo darbo vertėsi nelengvai.

Lietuvių lig. kasai vadovauja dr. D. Giedraitis.

Inž. A. Tylius dirba kaip neprik. architektas, inž. Didžiulis – amerikiečių tropikų b-vėj, inž. Garša vadovauja cemento fabriko el. mašinų skyriui.

Savo srity dirba agronomai Grigaliūnas, Andrašiūnas, Butkys, ekon. K. Kumpis, matininkai Šapkauskas, Klemas, Miliūnas ir geodez. pulk. Kazienas.

Naujai Bogotos PLB valdybai pirmininkauja dr. P. Baronas. Su valdžios įstaigomis lietuviai palaiko gražius santykius, ir Kolumbijos atstovai, atėjus reikalingam momentui, Lietuvos reikalus gynė ir gins.

ELTA.

BENDRUOMENĖS KLAUSIMAS CHIKAGOJE

Chicago – pasaulio lietuvių sostinė. Ten gyvena arti poros šimtų tūkstančių lietuvių. Naujų ateivių, pasiekusių JAV po antrojo pasaulinio karo, Chicagoje priskaitoma arti 10,000.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės klausimu ten įvyko pasitarimas „Naujienu“ redakcijoje 10. IV. 51. Apie tą pasitarimą „Kelsivys“ rašoma, kad dalyvavo trys Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdomojo Komiteto nariai (pirmininkas L. Šimutis, vicepir. A. Ollis ir sekr. P. Grigaitis), Iliinojaus Trentinijų Bendruomenės valdybos atstovai (Gylys, Kleiva, Mačiulis ir kt.) ir Lietuvių Bendruomenės klausimui tirti sudarytos studijų komisijos atstovai (Draugelis, Gudelis, Lapinskas, Meškauskas, Paplenas, Repšys, Vaskas, Vilkaitis, Žalkauskas).

Siame pasitarime buvo nutarta remti Amerikos Lietuvių Bendruomenės organizavimą. Tam tikslui išrinktas provizoris 4 žmonių komitetas, į kurį įėjo: A. Lapinskas, K. Kleiva, J. Vilkaitis, K. Žalkauskas.

KOMPOZITORIAUS VANAGAČIO PAMINKLAS

Gegužės 30, 1951 čikagos Lietuvių šv. Kazimiero kapinėse tapo atidengtas paminklas kompozitoriui Antanui Vanagačiui. Paminklo projektą pagamino dailininkas profesorius Ignas Šlapelis, o padirbo lietuvių rangovai Kaminskas ir Bitinas. Lėšas paminklui surinko komitetas, kuriam pirmininkauja Dr. S. Biežis.

Paminklas yra 15 pėdų aukščio, padirbtas iš mahogany akmens ir sveria 40 tonų.

J. DOVYDAITIS, bolševikų iš-tremto Pr. Dovydaičio sūnus, „Ivykiai Naujamiestyje“ romano autorius, buvo iškvieistas Maskvon, kur tapo pavaišintas už baudžiavos išgyrimą.

ST. VAINICNO „Lietuviškoji Rapsodija“ orkestrui ir smuikui skaitomas stambiausias muzikos kūrinys, parašytas 1950 metais, Maskvoje jį dirigavo Klenickas, smuiko rolę išpildė Livontas.

mingai parsikrido Atlantą pats vienas, nusileisdamas Airijoje.

Šiandien, aviacijai išsitobulinus, jau daug Lietuvos išeivių vaikų, vykina transatlantinius skridimus, ypatingai JAV karo, keleiviniai ir pašto lėktuvais.

Bet svarbiausia – Darius su Girėnu visus lietuvius paskatino didesniems darbams mūsų tautos labui bendrai. Minėdami Išeivių Dieną, savo darbais gerbkime jų Testamentą, dirbdami mūsų tautos labui.

PRANCŪZAI GERISI LIETUVIŲ ATSPARUMU

Lietuvių bičiulis Henry de Chambon, prancūzų žurnale „Revue Parlementaire“ Nr. 81/51 svarstydamas Sovietų ž. d. politiką ir kolektyvinimus, pažymi, kad Sovietams labai kietas pasipriešinimą rodo valstiečiai, ypač jėga įkorporuoti į S. Sąjungą valstybių, pirmoj eilėj Baltijos, Rytų Lenkijos ir Besarbijos.

Valstiečių opozicija yra stipri ir pačioje Rusijoje. Stalinas žino, pažymi žurnalas, jog naujo pasaulinio karo atvejui jis absoliučiai negali pasitikėti masėmis, pašauktoms prie ginklo iš valstiečių tarpo. Jei ir vokiečiai būtų sugebėję įrodyti savo darbus, kad jie kovoja ne prieš tautą, bet prieš režimą, karo išeitis būtų buvusi visai kitokia.

Kolchozinė sistema yra didelis sovietinio režimo ramstis, o bet kokį pasipriešinimą jie nori išnaikinti didelių kolchozų sukūrimu su 150 žmonių brigadomis, kur jie vienas kitą gauna prižiūrėti, „kulakų“ panaikinimu ir polic. priemonėmis pašalinant visokią opoziciją.

Sovietai bijo tokio karo, kur tekėtų rizikuoti viskuo, todėl dabar savo polit. veiklą stengiasi taip organizuoti, kad budri akis sektų valstiečius visur: ir kolchoze, ir MTS, ir pačiame darbe. Ko negali padaryti propaganda, tat atbaigia deportavimai, kalėjimai etc.

Tačiau „visa sovietinė propaganda atsimuša į nepalūžtą valstiečių opoziciją, ypač Baltijos kraštuose, iš kurių ypatingai šiuo atžvilgiu išskirtina Lietuva“, pažymi gale žurnalas, visa eilė konkrečių pavyzdžių nurodęs, kaip pvz. „N. Vagoj“ „kulakai“ apkaltinami nuopiove įvairus, „Aušros“ ir „Raud. Spalio“ kol. ūkiuose „prieš-nasi kolektyvinimui“ etc.

KAIP LIETUVIJOJE KEPAMI DIPLOMAI

„S. L.“ Nr. 31 pasigiria, būtent – „Kauno un-tas 1945 - 50 m. išleido 1.115 gydytojų, 431 inžinierių ir daug kitų specialistų, kai tuo tarpu per visą buržuazinės Lietuvos laikotarpį išleista tik 1,109 gydytojai“. Tegu suteikia kiekvienam pradžios mokyklos „absolventui“ gydytojo ar inžinieriaus diplomą, tai tokių „specialistų“ turės dar daugiau. O kaip tokie „specialistai“ dirba, aprašo ta pati „S. L.“ Nr. 37. Būtent – Vilniaus I politikos koks ligoniai turi išsistomos valandoms laukti direktoriaus dr. Emivo. Direktoriaus kabinetas vis užrakintas, ir net nepakabinatas raktelis, kada priims. Nervų ligų specialistą surasti veiks nekad neįmanoma. Tam juk jie ir „specialistai“...

ELTA.

LIETUVIAI LAISVOSIOS EUROPOS KOMITETO VEIKLOJE

Gegužės 24, 1951 New York'e įvyko steigiamasis lietuviškos grupės prie National Committee for a Free Europe posėdis.

Lietuviškąją grupę, oficialiai vadinamą Lithuanian Consultative Panel, sudaro šie asmenys: Juozas Audėnas, Kipras Bielinis, Dr. Bronius Namičkas, Vacys Sidzikauskas, Mykolas Tolšius, Dr. Antanas Trimakas, Pranas Vainauskas ir Vytautas Vaitekūnas.

Grupės pirmininku išrinktas V. Sidzikauskas, sekretorium Dr. A. Trimakas ir išdėdinku, K. Bielinis. Grupė pradeda darbą birželio 1 d.

DABARTINIS LTSR DRAMOS TEATRAS

E. Dauguviečio mirties metinių progai stal. „laureatas“ A. Radzevičius, išskaičiavęs visus jo nuopelnus „S. L.“ Nr. 164 skelbia: „Todėl visiškai pamatuota galima jį pavadinti LTSR v. dramų kūrėju, sėkmingai atlikusiu tuos uždavinius, kuriuos statė bolševikų partija“. Už pjesę „Priešai“ gavo stal. premiją – 1949 - 50 m. sezone buvo komunistinis arba rusinimas varomas autorių veikalais: Virts, Palenko, Somonov, Surov, Lavrenev, Machalkov, Sobko, Grim, Dragomizskij, Astrachovskij, Sudov - Kobilin. Iš lietuvių ar jais laikomų autorių pasirodė Pankštis, Gelbaki Kazninskij, Gustaitis ir Chlevinskis, Gurvičius, Pakarklis, Gražulis, Čičius. Šiaulių teatre iš 9 pjesių 6 buvo sovietinės. Veikė 8 teatrai ir vienas rusų. Spalio 33 revoliucijos sukakties proga Kauno muzik. dramų teatras gavo pagal planą pastatyti A. Jakobsono pjesę „Dvi stovyklos“ iš estų pokarinio gyvenimo, Panevėžio dr. teatras Konelicko pjesę „Ukrainos stepės“, Klaipėdos – Borozioj ir Davidsono „III kuro studentai“, valst. teatras – Krei-so studentai, „Laurencija“. Valst. drama papildė repertuarą S. Michailovo pjesę „Prarastas namas“, Kor-neičuko „Sermukšnių giria“, opera – Čaikovskio „Mazepa“, muzikinis dr. teatras – Popovo „Seima“ (apie Leniną jaunystę), drama gavo pastatyti korėjiečio II Man - Iros pjesę „Prieš mūšį“, vaidinimą, kaip amerikiečiai šauda ramius darbininkus. Ją pastatė „nusiipelnęs artistas“ P. Kubertavičius. Stalininis laureatas J. Rudzinskas surežisavo L. Lenco pjesę „Kortų namas“, o laureatas Radzevičius – Michailovo „Prarastą namą“.

Taip pat buvo parengta Višnevskio pjesė „Visiški slaptai“, šiaulių dr. teatro repertuaras papildytas Ostrovskio „Belaisve“, K. Goldonio „Samodurais“, ir Gorkio „Miestelėnais“. Išspausdinta Šaltenio pjesė „I naują gyvenimą“ ir Gudaičio „Kavio Ignoto teisybė“, kuria ypač derglama N. Lietuva; išversta į lietuvių kalbą K. Vasiljevo „Pergalė“. Be Tilyčio, gavo 50,000 rublių Stalino premiją, mažesniems premijomis (po 25,000) apdovanoti: K. Petrauskas, A. Gudaitis, A. Aleksandravičius, S. Vainiūnas, dirg. Delicjevas, J. Dantartas, Grybauskas, Petraskevičiūtė, J. Stasiūnas ir R. Siparis. Taigi, kaip ir patys vardai su jų autoriais, ir visa aplinka, kur viskas daroma pagal partijos ar čekistų įsakymus, rodo, scenoj tikrojo meno nerandama nė už centą, viskas – tik kom. propaganda. Tačiau, nepaisant tokio nežmoniško spaudimo, terorizavimo, deportacijų ir fizinio tautos naikinimo, ji teberodo okupantams didelį pasipriešinimą, kurio tebis ir visas laisvasis pasaulis. Savo širdį tautos masės tebėra ištikimos seniesiems tautos idealams ir didžiuliams lietuviškumo tradicijoms.

ELTA.

— FOTO PARODA iš sov. Lietuvos gyvenimo buvo ištatyta Maskvoj. Fotografai Linskerovas ir L. Morozovas paruošė fotografijas iš žuvininkystės artelės „Baltijos žvejys“, Janonio popieriaus fabriko darbo, Vilniaus statybos ir kaip stud. L. Petronis piešia paveikslą „Rytas kolchozo brigadoje“. St. Žuko visas politines karikatūras norima drauge su monografija išleisti atskiru leidiniu.

Lietuviška knyga —

brangus draugas!

GRUPĖ NAUJAI ATVYKUSIŲ NUPIRKO BRAVORĄ UŽ \$500,000

žinomą lenkų bravorą „White Eagle“, prie 39 gatvės ir Racine Ave, Chicagoje neseniai nupirko grupė neseniai atvykusių iš tremties lietuvių, kurie yra tos srities specialistai. Jų priešakyje yra I. Šidlauskas, buvęs Mažeikių bravoro savininkas.

Bravoro meistras yra pakviestas chemijos inžinierius ir alaus gamybos specialistas Jonas Vilintis. Už subankrutavusį „White Eagle“ bravorą užmokėta 500,000 dolerių. Vienas Chicago bankų suteikė pirkėjams paskolą, pasiremiant inventoriu. Bravoras darė \$350,000 metinės apyvartos, bet pereinatis metais turėjęs apie 165 tūkstančius dolerių nuostolių. — S.

KOMUNISTAMS NUSIBODO KOMUNIZMAS

Šių metų „Tiesos“ Nr. 69 rašoma: „Blogai mokslas organizuotas rajono vakarinėje partinėje mokykloje. Visose trijose grupėse būna mažas klausytojų lankomumas. Štai, iš pirmos grupės 23 klausytojų... Komunistas drg. Skibickas iš viso nustojo lankę partinę mokyklą.“

Tame pat laikraštyje rašoma: „Drg. Laukaitis užsiėmimams nepasirošia, blogai juos atlieka, medžiagą išsiai be paaiskinimų perskaito iš brošiūr... Propagandininkas taip pat daro politines klaidas. Pirmojo pasaulinio karo kilimo priežastimi jis laiko Vokietijos paskelbimą karo Rusijai... Arba i klausytojo drg. Rinkevičiaus klausimą, kaip apibrėžti buožę, jis kalba apie žemės plotą, bet nieko neaiškina apie sandomos jėgos išnaudojimą“.

LIETUVIŲ VAIKAI PAS PRANCŪZIJOS PREZIDENTĄ

Gegužės 22 d. Prancūzijos prezidentas Vincent Auriol priėmė „Jaunųjų Europiečių Klubą“. Kiekviena tauta, dalyvaujanti minėtame klube, siuntė savo delegacijas pas Prancūzijos prezidentą. Lietuvių vaikų delegaciją sudarė Andrys Bačkis, Dalia Kolbaitė, Vytautas Janulaitis, Onutė Pagnier, Rolandas Račkauskas ir Jonukas Pagnier. Delegaciją globojo O. Bačkienė. Delegacijos dalyvavę lietuviukai buvo apsirengę tautiniais drabužiais.

Tremtis.

MIRĖ RASYTOJAS KRUMINAS

Amerikos Lietuvių Rašytojų Draugijai vedant akciją suteikti aukų rašytojo Juozo Kruminio gydimuisi, kurio sveikatos būklė paskutiniu metu vis aštrėjo, galiausiai gaunama žinia, kad rašytojas birželio 1 d. Edmundshallo sanatorijoje, britų zonoje, mirė. Prieš pat savo mirtį J. Kruminas, gulėdamas mirties patale, parašė ilgesnį apsaką „Naktis viršum širdies“.

Vokietijoje liko rašytojo našlė, Birutė Galavičiūtė – Kruminienė, podukra ir uošvė, gyvenančios Spakenberge.

— DR. GEDIMINAS BYLAITIS, Riverside, Ill., šiomis dienomis išlaikė valstijos egzaminus ir pradės praktikuoti Chicagoje.

— PROF. J. BALČIKONIS, K. Ulydas ir J. Senkus, kontroliuojanti iš Leningrado atsijusio prof. Larino, ruošia lietuvių tarnių atlasą.

Keista... c Pasaulis Toks...

PARTIZANAI VEIKIA

Tiesą pasakius nėra ko šios žinios apačioj padėti savo pavarde, nes visa kas yra sukurta ir pranešta vienos vokiečių agentūros DPA iš Göttingen korespondento, kur atvyko pirmi 23 rytpūsiai vokiečiai iš Lietuvos po savo Golgotos kelio iš Lietuvos. Tai pirmi iš pusantro tūkstančio vokiečių, kurie pabėgo nuo Karaliaučiaus į Lietuvą po antros rusų okupacijos Lietuvos.

Šie vokiečiai gyveno netoli Karaliaučiaus ir 1945 m., frontui artinantis, ten mūšiams vykstant, bėgo į Lietuvą.

Lietuvos valstiečiai juos slėpė, kaip ir savus nuo rusų, bet padėtis buvo bloga ir po truputį, po truputį, kluvo į rusų rankas, nes lietuviai negalėjo dargi juos gelbėti prispausti ir krečiami rusų.

Iki aštunto gegužės 1951 m. visi tie sugandyti vokiečiai buvo sukoncentruoti Kaune ir tą pačią dieną buvo visi pasiųsti į Bischofswerder lagerį.

Is ten jie atsidūrė jau vokiečių lageryje (pereinamajame) Friedland, kur juos atsiuntė rusai.

Šie vokiečiai štai ką kalba apie Lietuvą.

Pranešimas DPA turi dieną: 14 birželio 1951 m.

„Lietuvių partizanų veikla nepaprastai pagyvėjo šiais metais. Priežastis: sovietai nepaprastai pradėjo kovoti prieš lietuvius (persekioti) ir lietuvių tarpe užsidedę nepaprastai neapykanta prieš rusus.“

Rusai norėdami atskirti partizanus nuo jų pagalbininkų, vietos gyventojų, išskraustė istisus kaimus pamiškėse.

Priduria, jog Lietuvos vieškeluose nepaprastai daug lietuvių elgetaujaučių.

Tai paskutinės, bene, žinios iš Lietuvos apie padėtį tenai.

Liūdons ir džiaugsmingos: reikia elgetauti, bet lietuvis elgeta geriausias buvo knygnešys caro laikais ir šiandien geriausias propagandistas prieš Stalingą: liūdna, nes turi elgetauti...

Tebūnė taip, šiandien pavasaris, vėl žaliuoja Lietuvos miškai ir kasama rusams duobės lengvoje žemelėje.

Reikia jiems padėti, reikia čia būti tvirtiems!

Nesakykime kas pelno laikraštį leisdamas, bet ar jis gina Lietuvos reikalus, o jei sako, kad turi nepaprastai, pelno, kodėl kalbantys nepradeda šio biznio?

Ir daugiau nieko.

St. Miščikas.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE

„Lituanika“

suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite: Sr. JOSE PALAIS VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba. Prie pat ežero Calamuchita.

San Francisco Solano Geriausi Sklypai Prie Klm. 16

EKSKURSIJOS NUO „TULSA“ VYKSTA KASDIEN:

Viamonte 190, Buenos Aires

PARENKA - TVARKO C. BUIVIDAS

Planus ir Kainas Suteikia „A. L. Balsas“

Barracas rajone parduoda įgaliotinis PR. VASILIAUSKAS, Pinzón 932.

SUTAUPYSITE PINGUS

JEIGU NUPIRSITE NUOSAVYBĘ, KURIOS KAINA NUOLAT KILS!

NUSIPIRKUSIEJI PATARKITE SAVO KAIMYNAMS

Dėl kainų ir mokėjimo sąlygų kreipkitės laiškais arba asmeniškai darbo dienomis nuo 10 iki 12 ir nuo 17 iki 19 val. į nuosavybės sklypus vedėją šiuo adresu: SR. CEBIAVAS BUIVIDAS, TULSA, VIAMONTE 190.

Pasiteiraukite ir pirkite dabar!

Casa Musketas

Savininkas Adolfas Musketas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50-5043.

Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda akordeonus ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmos.

J. JONAITIS.

LIETUVIAI AUSTRALIJOJE

Kelionė Australijon

(Specialiai „A. L. Balsui“)

Kaip prisimename Vokietijoje gyventas įgirusios tremties dienas, dabar, pasiekę išsivojusius užjūrus, galvame apie pergyventą norimą, svajojant juos pasiekti. Po dviejų metų nuo kapituliacijos Vokietijoje, pagaliaus, pradėjo gauti „Dievo Paukštelius“ į užjūrio šalis.

Pirmiausia pradėjo verbuti Belgiją anglų kasyklų darbu. Neatsilikę ir Anglija. Bet pasiekę mus laisčiai nuo išvykusių Belgijon ir Anglijon draugu bylojo, kad ten daugiau negu ne kas. Daugelis pasisovė vykti Kanadon, geležinkelio tiesimo ir miškų kirtimo darbams. Mat JAV, pradžioje, neturėjo įstatymo DP išleisti...

Australija aplonkė kitas šalis. Nusi-gabeno keletą DP transportų ir juos gana žmoniškai sutiko. Pasiųrė lais- kai iš Australijos redakcijoms ir or-ganizacijoms. Atlikęs formalumus 2. 8. 48 ir aš iškeliavau Australijon. Vykdamas pro Italiją pavaigėma ma-karonų su bulvėmis maišytų ir Aus-tralijos karo transporto laivu „Ka-nimbla“ iš Genos uosto išplaukėme išsivajot Australijon. Laivo įgula su mumis buvo labai draugiška. Kor-sika, Sardinija, o 10. 10. 48 jau Cici-lijos krantai. Afrikos krantai. Port Said uoste arabai pasidė amerik-oniškų cigarečių, patindami už juos bi-le daiktą. Ištroškę rūkyti už žiedą gavo vienas keleivis tik 8 pakelius ci-garečių. Suezio kanalas pasukli Raudonoji jūra. Keleivio atmintį pasi-likia sjonais apsisiautę negrati darbi-ninkai, nesanti geležiniais baltais sta-tybos darbams. Skraidanti arai virš kalnų. Gamta mažai težavė, nes te-bekankina tremtie patirtas nuovarg-is.

Po Adem miesto dirbtuvių liepsnos prožvaisčių, paskui nieko nesimatė, nes dvylia pary mūsų laivą begal-lesingai supo žiaurios Indijos okeano bangos. Perplaukę pusiaujį, ir trečią dieną jau atėjome prie Australijos krantų. Spaliu 11, 1948 išsivajome taip nekantriai lauktus, išsivajot Australijos krantus. Džunglių vaiz-dai visus baugino, bet priplaukus Pre-mantile uostą nuotaika pagerėjo. Mes australiečiai, moterys ir vyrai, mosavo nosnaitėmis, sveikindami naujai atvykstančius.

Pirmos Dienos Australijoje

Vos išlipus iš laivo, mus apspito reporteriai. Bet Premantile mus greit susodino į autobusus ir nugarbėno Greylands stovyklon, už 9 mylių. Va-žiuojant Premantile gatvėmis mus ste-bino prekėmis prikrauti krautvių lan-gai. Nuo tokių vaizdų buvome at-pratę, nuo 1941 metų jų nematė. Stovyklos barakuose apgyvendino po 4-5-6 vyrus. Patalynės švarkos, maistas geras. Atrodė tikros velykos Vokietijoje išbadėjusiems dypukams. Tris savaites ten mus vaisino. Seniau atvykusius tautietis mus nusivesdavo į artimiausią miestelį Cleramonte. Anksčiau atvykę lietuviai naujokus sirdingai pavaisindavo.

Po trijų savaitių poilsio, išskirstė mus į darbus, o prieš tai dar kartą ap-klausė specialybes ir įsigyto mokslo cenzo. Daugelis persistatė inžinie-riais, daktarais, technika, bet tai nei vieno neišgebėjo nuo kirkos, kas-tuvo, kirvio ir pūklė, kadangi riso dviejų metų pasirašyta darbo sutar-tis. Daugiausia neva turimais aukš-tais mokslais reklamavosi lenkai ir ukrainiečiai.

Lapkričio 9, 1948, išveža į darbus. Mes 10 lietuvių ir du estai atvažiuoja-me į Bunbury, W. A., apie 130 mylių nuo Vakarinės Australijos sostinės Perth į pietvakarius. Su automobi-liais mus atvežė kelių remonto dar-bams. Išlipus, mus navedė į mišką, 2 mylios nuo Bunbury. Stovykla (Camp) pastatyta miške 9 x 12 pėdų. Nei durų, nei langų, nei lubų mūsų „baltosios rūmose“. Vieton grindų, numestos sukalto lentos. Nėra tinka-mo vandens, o baknose radome tik sruutas, kuriose dar ir trys varlės plau-kiuoja. Perklausėme, ar tas vanduo

reikės gerti ir valgi iš jo virti. At-sakymas buvo trumpas: „Yes (taip)“.

Lapkričio 11 jau taisome kelią. Australai nenuleidžia akių nuo mūsų, lyg nuo kokių keistenybių. Stebėda-mi kiekvieną mūsų judesį, kalba ir juokiasi.

Po poros mėnesių patyrėme skau-džią tiesą: Prie geresnių, švaresnių darbų buvo tik australai. Mes 17 lie-tuvių ir du estai, kasėme griovius, kirkomis tašėme molį, o prižiūrėtojas vis šaukė, ragindamas dar greičiau dirbti, piktžodžiaudamas ir prikausio-damas, būk mes daug uždirbame. Dar-bo prakaite ir saulės kaitroje visiškai nusikamavę nuo sunkaus darbo, nuo- lai girdime kuproto senio (boso) keik-smais lydimus raginimus.

Išmokėjimas kas dvi savaites. Žiū-rime, australai gauna po 16-17 sva-rų už daug lengvesnius darbus, o mes vargšai už kur kas sunkesni darbą gauname vos po 11 svarų.

Australų nenusiūdumas greit pasi-tvirtino. Kada jie ima klaininėti, kaip jums patinka Australija, mes jų klainstame, o kaip jums patinka nau-jieji australai. Jie pyksta, kad naujo- kai perka kostiumą už 25 svarus, o jie pasitenkina nusipirkę vietinės me-diagos kostiumą už 8 ar 10 svarų.

Tvarkingas ateivis per porą metų su-staupo apie 300-500 svarų. Sterlingų krašte tai didelis pinigas. Bet patys australai, didžiūmoje, visas sutau-pas prageria ar šiaip išmėto, o paskui pyksta ant naujų ateivių, kad jie tvarkingai gyvena. Keičiausia, kad ta neapykanta daugiausia pasizymi

čia gimę europiečių, daugiausia an-glių vaikai. Jeigu įvyksta naujoko konfliktas su australu kad ir apsigy-nimo tikslu, tai pigioji spauda prira-šo tiradas apie naujokų kaltes, jei tuo tarpu didmiesčiuose, kaip Sydney ar Melbourne įvyksta kasdien žmogū-dysčių australų tarpe. Rimtesnė aus-tralių spauda smerkia pigiosios spau-dos įsišokimus prieš naujokus.

Dauguma naujų ateivių jau kombi-nuoja, kaip surasti būdus persikelti į kitas šalis. Tik anglų emigrantai čia nesijaučia svetimi. Kas kita su amerikiečiais, nepaisant, kad jie kalba ta pačia anglų kalba. Anglas su ame-riciečiu sugyvena, kaip su su kate. Vienas amerikietis man pasakojo, kad į JAV atvykę anglai nesisako, kad jie iš Anglijos atvyko. Jeigu Aus-tralijoje pasakysi, kad simpatizuoji ame-riciečiams, tai, brolyti, saugokis an-glo keršto.

Rasinė bei tautinė neapykanta yra nekultūringumo požymis.

Australija iš arti

Pustrečių metų gyvendamas Aus-tralijoje plačiai pavaižinėju po visą ša-lį. W. A. (West Australia — Vakarų Australijoje) gyvena apie 750,000 gy-ventojų. Milžiniški plotai apaugę miškais, dėl to ten daugiausia išsi-vystusi medžio pramonė. Veikia alaus bavarai, saldainių — šokolado fabrikai ir tekstilės pramonė pačioj užuomazgoje. Čia, kaip ir visoj Aus-tralijoje, sėjama daug kviečių, augi-nama daug gyvulių, sodinama bulvių ir sodų vaisiai užima žymią vietą. Di-delės akms anglos kasyklos ir mil-žiniškos aukso kasyklos: kurios jau randasi dykumose, maždaug už 500-600 mylių nuo Perth į rytus. Ten dau-giau nieka nepamatsi kaip tik nerio-botus raudonojo žvyro plotus ir kur nekur — dyglių krūmokšnius. Vanduo iš Perth gaunamas vamzdžiais. Juo aprūpinamos aukso kasyklos ir miesto gyventojai.

Važiuojant per dykumas į S. A. (South Australia — Pietų Australiją) matai tik juodukus, kongūras, uolas ir raudoną žvyrą. W. A. ir S. A. gele-žinkelių bėgių išmėros yra skirting-os ir tatau trugdo susisiekimą.

S. A. ir sunkioji pramonė yra išsi-vystusi, ypatingai jos sostinėje, Ade-laide, turinčioje 350,000 gyventojų. Apylinkės turtingos rudosios anglies kasyklomis. Anglis randasi žemės pa-viršiuje. Klimatas ten geresnis, ne-

gu kitose Australijos vietose. Victo-ria valstybės sostinė Melbourne turi 1.200.000 gyventojų. Joje industrija sparčiai plečiasi.

N. S. W. (North - South - West — Šiaurės - Pietų - Vakarų) Australija turi 3.000.000 gyventojų ir jos sostinė Sydney — pusantro milijono, turin-gas industrija. Klimatas nepergeriau-sias, nes, nuo karsčio nėra kur vietos rasti ir staiga lietus taip atvėsina, kad dangelis amžinai su slogomis vaikščioja.

Tasmania yra mažą salelį nuo N. S. W. ir Victoria. Jos sostinėje Hau-bart tik apie 60,000 gyventojų. Gi šiaurės valstybė Queensland su sosti-ne Brisbane žymi cukraus industrija ir medžio apdirbimo fabrikais. Pro-vincijoje — daugybė avių.

North (Šiaurės) Teritorijoj gyvena daug kiniečių ir japonų. Jos sostinė Darwin teturi vos 2.000 gyventojų. Apylinkių vaizdai stačiai vaizduokliš-ki, nes ten dykumose stūkso daugyb- bė apdegusių bei išdžiūvusių medžių.

Prieš 20 metų įkurta federalinė Aus-tralijos sostinė — Canberra pasižymi savo moderniška statyba, gatvės su-planuotos ratų ir spindulių formoje, bet augimas labai lėtas. Nors į čia atkelto jau kai kurios centrinės val-džios įstaigos, bet gyventojų skai-čius tebesiekia vos 15,000.

Australijos žemės ūkis

Prisitaikant prie lietaus kritulių kiekio, įvairiose Australijos srityse plečiamas atitinkamas ūkis. Kviečiai, rugiai, miežiai, avižos ir žirniai puikiai auga. Yra labai didelių ir mo-derniškų ūkių. Čekininkus kankina sausros ir trušiai, kengūros bei kiti kenkėjai. Soduose auga įvairiausi vai-siai: obuoliai, kriaušės, slyvos, vyš-nios ir t. t.

Romantais tik ką paskelbtais sta-tistikos duomenimis, dabar Australijo-je yra:

Avių visame krašte96,000,000.
Raguočių priskaitoma13,500,000.
Arklų skaičius siekia1,195,000.
O štai kai kurie žemės ūkio gami-nių kiekiai:
Kviečių metinis derlius156,000,000
būselių (būselis — 60 svarų).
Sviesto per metus pagaminama 200,000 tonų.
Sūrio40,000 tonų.
Jautienos mėsos500,000 tonų.
Avienos mėsos300,000 tonų.
Kiaulienos mėsos80,000 tonų.

Australijos vyriausybė projekto-ja dirbtiną drėkinimą ir stambios „latfundinūs“ ūkies reformos pagalba susmulkinti, produktyvumo pakelti. Bet visa tatau bus gali-ma pasiekti gyventojų skaičių padė-dėjus, kadangi dabar visoj Australi-joj priskaitoma vos 8,000,000 gyven-tojų.

Nori Pabaltijo žmo-nių kraujo

Australijos vyriausybė labai susirū-pino trisdešim apgyvendinti savo šalį. vienok ne taip jau lengva problema, gauti svetūr užaugintą darbo jėgą ir jė tik naudoti. Visi bandymai sprag-s užpildyti Anglijos emigrantais žlugo, kadangi pačiai Anglijai nepa-kanka savų darbininkų, tai ką jau bekalbėti apie kolonijas.

Karo audros nusiautus Europą, daugelini šalių atsidiūrus Rusijos impe-rializmo vergijoje, Australai pasisovė tremtiniais prasikurti. Labai daug mums žadėjo, bet nei 50% pažadų neįspildė. Mes padidiname Australi-jos gyventojų skaičių ir savo darbo rankomis atliekame sunkiausius dar-bus. Bet daromas skirtumas atlygi-nimo atžvilgiu. Australai norėtų, kad mes ir mūsų vaikai momentaliai „su-australėtume“ ir užpildytume tas spragas, kurias pagamina pačių aus-traliečių išsigimimas (neturėjimas sei-mos). Bet prievarta meilės neįbruks niekam, jeigu praktiškas gyvenimas tą meilę užmūša. Blaško mus į toli-miausias provincijas, kad negalėtume tautiniai kultūrinio darbo dirbti ir net šalies kalbos padoriai neišmoko pasidarytume didesni australai už juos

pačius. Australai patenkinti pabal-tiečių krauju, kuris juos stiprina. Bet sunkus jungas pabaltiečius taip ka-muoja, kad jeigu tik sugrįžtų sovietin-is imperializmas mūsų gimtinėse, tai beveik visi vyktume gyvent ir dirbti po senutės Europos dangumi.

Nelygybė prieš įstatymus kankina naujucius „australus“. Australietis darbininkas, išdirbęs 20 metų ir su-laukęs 65 metų amžiaus gauna pensi-ją, nors už ją gali per mėnesį nusip-irkti tik 9 pa'elius angliskių cigare-čių, nes australiški tik per labai ge-ras pažintis galima gauti. Tas pat sa tabaku.

Pabaltijo ir kitų sugriautos Euro-pos šalių tremtinių jėgos ir kraujas turtina Australijos galybę. Tik, deja, australiškos „tradicijos“ mums labai rūšios.

Paprasta gyvenimo kasdienybė čia sunki. Būtu gavimo problema visus kankuoja, o jeigu kas nori išgyti na-muką, turi nuo visko atsisakyti ir pasisvesti vien kietam darbu, užmūr-tant poilsį ir kultūringam žmogui reikalingą „prabangą“. Ypatinai kuomet kiekvieniame žingsnyje sutinkama neapykanta iš vietinių puses, tai nėra palinkimo ką nors rimtesnio išgyti, o, be to, ir ne taip lengvai tatau įma-noma, kaip kad kitur galvojama.

Sydney, didžiausias Australi-jos miestas, su pusantro milijono gy-ventojų ir plotu lygus Berlynui, bet apart kelių centrinių gatvių jis išimė-tis mažomis vilaitėmis. Nors tai di-džiausias Australijos prekybos cen-tras, bet vietomis primena Euopos ka-lmą.

Melbourne, Viktorijos sostinė, su 1,250,000 gyventojų, trisdešim ap-gyvendintas anglosaksais.

Adelaide, tai Pietų Australijos sostinė, pasižyminti neapratu grožiu, parkais, sodais, grafišomis gatvėmis. Įkurta 1837 metais anglų pulkininko Williams. Dabar turi 355,000 gyven-tojų. Be plačių, tvarkingai suplanuo-tų ir vaismedžiais apodintų gatvių, vien parkai ir sporto aikštės užima 1,710 akrų plotą. Susisiekimas pa-vyzdingas ir gyventojai malonūs.

New Castle su 150,000 gyven-tojų stovi ant akmenų anglies klotų, apie 65 mylios nuo Sydney. Čia ir gretimoj Gretoj vien anglies kasyklose dirba apie 11-12 tūkstantų žmonių. Išvystyta ir plieno industrija. Tai ketvirtas Australijos uostas. Pamo-nės įmonės per metą laiko darbinin-kams išmoka 8 milijonus svarų ster-lingų. Čia saulė šviečia 2,530 valandų metuose. Miestas turi 6 plažius, o už 10 mylių yra didžiulis ežeras Mack-varie, apaugęs miškais, kuriuose at-sotogauja anglakasiai ir kitų šakų dar-bininkai su šeimomis.

Šiuo ir baigsiu savo trumpą aprašy-mą apie Australiją ir mūsų naujokų įsikūrimą joje. Jeigu ką įdomautų koks ypatingas klausimas, mielai at-spausčiau, vietoj pasiteiravęs, infor-macijų tikslumo dėlei. Man rašyti ga-lima „A. L. Balso“ Redakcijos adre-su, kuri mielai persiųs.

Sydney, 10. 4. 51.

DARBININKAS SOVIETUOSE — VERGAS

Pasivėlavimas Yra Kriminalas

Sovietų Sąjungoje veikia darbo į-statymai, iš kurių galima gana gerai numanyti, kokia yra darbininkų pa-dėtis toje neva „proletariato dikta-tūros“ šalyje.

JAV darbo departamento Darbo Statistikos Biuras padarė SSSE darbo įstatymų apžvalgą dviejuose straips-niuose, idėtuose mėnesiniame departa-mento leidinyje „Labor Review“, ku-riuos taip komentuoja „Naujienos“:

„Svarbiausias įstatymas, reguliuo-jas darbo santykius Sovietų pramonė-je, buvo išleistas 1939 m., prieš pat Antrąjį Pasaulio Karą. Jisai buvo papildytas dekretais 1940 m. Po karo, 1947 m. buvo išleista dar daugiau dar-bo įstatymų.

Pagal tuos įstatymus darbininkas Sovietų Sąjungoje gali būti nubas-tas 20 dienų kalėjimu, jeigu jis neklau-so savo „boso“, kuris liepia jam eiti prie kito darbo. Šitai bausmė paskir-ti nereikia teismo sprendimo ir prieš jį nėra apeliacijos.

1939 m. įstatymas isako fabriko direktoriui tuojau pašalinti darbinin-ką iš darbo, jeigu jisai pavėluoja ateiti į darbą virš 20 minučių. Direk-torius gali būti atleistas ir patrauk-tas kriminalinėn atsakomybėn, jeigu jisai nevykdo įstatymo.

Darbininkas, kuris pasitraukia iš darbo be leidimo gali būti nubas-tas kalėjimu nuo dviejų iki keturių mė-ne-sių. Jei toks „sauvališkas“ darbi-ninko pasitraukimas atstinka krašto gyny-mo pramonėje, tai kalėjimo baus-mė gali būti iki aštuonerių metų.

Susisiekimo įmonėse, pašto, telegra-fio ir radijo įstaigose veikia specialūs darbo disciplinos įstatymai, su atitin-kamomis bausmėmis, prieš kurias „jo-kia apeliacija teisme neleistina“.

Sovietų darbo įstatymai uždeda dar bininkams finansinę atsakomybę už medžiagų, darbo įrankių ir mašinų su-gadinimą. Iš darbininko gali būti iš-ieskotas atlyginimas už visą jo pa-darytą žalą, gali būti išskaityta dalis iš jo algos arba jisai gali būti priverst-as užmokėti keleriojai daugiau, negu padaryta žala.

1940 m. dekretas stengiasi tvirčiau priršti darbininką prie jo darbo. Ka-dangi pagal pirmesni įstatymą darbi-ninkas turėdavo būti tuojau atleistas už pasivėlavimą arba neatėjimą į dar-bą, tai daugelis darbininkų tyčia vė-lindavosi ir neateidavo dirbti, kad tuo būdu galėtų nusikratyti nepaken-čiamu darbu arba „bosu“. Todėl dek-

Kas Kaip Remia „A. L. Balsą“

ATSIPRASAU UZ PASIVELAVIMA APSIMOKETI

Darbas apsivertęs net nepastebė-jau, kad mano prenumerata pasibaig-usi. Gavęs sąskaitą, siunčiu \$50, iš kurių \$40 eina mano mokesčiui už du metus ir \$10 „A. L. Balso“ spau-dos darbo paramai.

Primkite širdingiausius linkėjimus ir pagarbą.

Jurgis Gausas.

Rojas, 7. 7. 51.

ZODIS IS QUEQUEN PAJORIO

Esu labai dėkingas „A. L. Balso“ Administracijai už sąskaitą iš birše-llo mėnesio, kuri man priminė apie prenumeratos pasibaigimą.

„A. L. Balso“ gaunu tvarkingai ir esu patenkintas. Sykiu siunčiu Giro Postal sumoje \$50, iš kurių \$40 už mano prenumeratą dviems metams ir \$10 aukų „A. L. Balso“ spaudos dar-bo paramai.

Su gilia pagarba,

Pranas Brazauskas.

Quequén, FONGE, 2. 7. 51.

DEKOJA UZ PRIMINIMA

Dėkodamas už priminimą, kad ma-no prenumerata pasibaigė 1. I. 51, siunčiu Giro Postal sumoje \$35: Prenumerata iki 1. I. 1952 — \$20, aukų Balso darbo paramai \$10 ir \$5, kad prisistumėte kalendorių, o jeigu jo neliko, tai bile kokią lietu-višką knygą.

Su gilia pagarba,

Vincente Chinceo.

J. C. Paz, 7. 7. 1951.

DZCKU VINCELIS ISLYGINA BALANSA

Mūsų poetas Vincas Lisauskas (Dzūkų Vincelis), gavęs priminimą, kad jo prenumerata pasibaigė 1. I. 50, atsūtė \$60, išlygindamas balansą su nuosimėjais.

Dėkojame širdingai savo ilgame-čiam bendradarbiui!

PRENUMERATAS APSIMOKEJO:

Vincas Lisauskas ir \$20 aukų, Magdalena Gelezytė ir \$10 aukų, Česlovas Bagdonavičius ir \$10 a. Pranas Brazauskas ir \$10 aukų, Vincas Cinka ir \$10 aukų, Jonas Žemelis ir \$6 aukų, Valerija Baranauskienė ir \$5 a. Ona Šinkūnaitė - Carneiro ir \$5 a. Jurgis Tamoliūnas ir \$5 aukų, Izidorius Šimkus, Maria Nakaitė - Tumienė, Steponas Miškinis, Juozas Ambrozevičius, Juozas Šlika, Konstantinas Arasimavičius, Bronius Leskauskas, Ignas Kazlauskas, Jonas Gimbutis, Antonio Petravičius, Vincas Liakas, Pranas Karovackas, Elzbieta Cigaitė - Stachow, Ignas Ališauskas, Juozas Markūnas, Kazys Leščukaitis, Antanas Džioliavus, Stasys Marcinkevičius, Jonas Marcinkevičius, Konstantinas Murauskas, Antanas Ambrozevičius, Stasys Metrikis, Petras Brusokas, Julija Bukienė, Vincas Ramanauskas, Inž. Juozas Bukevičius, Klemanas Preikša, Juozas Kučinskis, Fridrikas Kureikis, Dionizas B. Jasulis, Antanas Kuzmickis, Jurgis Mogila, Apolinaras Rušas, Antanas Brazaitis, Jonas Matulaitis, Vladas Gričius, Jonas Makarevičius, Antanas Žvaliauskas, Juozas Briedis, Viktoras Kalėda, Inž. Stasys B. Babronis, Juozas Neniskis, Pranas Ezyas, Ignas Stepsys, Juozas Trainauskas, Petras Taraška, Ursulė Šinkevičiūtė, Antanas Chmellauskas, Stasys Daukas, Alfonsas Artonas, Aleksandras Aleliūnas, Antas Rušas, Stasys Burda, Petras Machulis, Stasys Anrys, Jurgis Čanašas, Inž. Boris Baranauskas, Petras Kirpka, Dr. Antanas Masiulis, Juozas Spėdis, Kazimieras Načius,

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Sydney, 10. 4. 51.

Spauda

ATSIUSTA PAMINETI

* KOLUMBIJOS LIETUVIS, Pa-saulio Lietuvių Bendruomenės Kolum-bijoje, nepartinis katalikiškai patrio-tinės minties leidinys. Red. leid. ad-resas: Kun. Mykolas Tamoliūnas, Car-tera 39, Nr. 54-31, Medellin, Colum-bia, Sud América.

Gavome pirmą ir antrą numerius. Eina žurnalo formoje kas 4 mėnesiai. Leidėjai pasisako, kad dėl akcentuo-tų raidžių stokos, išėjo „šveplai“. Bet tai nugalima klūti. Svarbiau-sia, kad Kolumbijos Lietuvis nevedi-mačiau, bet aiškiai pasisako, kad jis - katalikiškas leidinys, o tekstų ir iliustracijoms tikrai turtingesnis už savo „meistrų“ stoną šlepiantį konfetrų leidinys.

Pasaulis ir Moteris

MOTERŲ MADOS SOVIETŲ SAJUNGOJE

Valdančios partijos banketuose Maskvoje komisarių ponios rėdosi pagal naujausias Paryžiaus madas. Gostrolinjančių rusų diplomatų žmonos, grįždamos Maskvon, iš Vakarų pasaulio gabenasi skrynių skrynius „diplo-matinio“ багаžo, kuriame sukranta prabangos parėdai. Gegužės pradžioje, 1951 New Yorko uosto darbininkai nesutiko nešti laivan Sovietų ponaičių багаžo. Taip ir pasiliko 15 televizijos aparatų, saldųjų ir didelės rūbų skrynių.

Valdančios partijos „Katišos“ puošia kaip ponios Kollontaj, cėnilių futros joms ne naujiena. O tuo tarpu kolchozininkams pakanka druskinio maišelio, grietnam kūniui pridengti.

Bet mada yra mada. Dėl to bent miestuose gyvenančioms moterims ir merginoms valdžia nustatė „žmonišką“ madą. Apie jas „Vienybėje“ skaitome:

„Sovietuose puošniai rengiasi teatro aktorai, kino aktorai ir kiti privilegijuoti sluoksniai, bet ne paprastieji žmonės.

Klasiniai skirtumai Rusijoje didesni ir griežtesni, negu kapitalistinėse valstybėse.“

„Ten, Sovietų Sąjungoje, nėra madų diktatorių, kurie, kaip Vakarų pasaulyje, be jokio teroro priemonių privertia, hipnotišku būdu įsako moterims rengtis ne pagal skonį ir ne pagal vyro pinigines išgales.

Šitaip dažnai pagalvoja apie gyvenimą Sovietų Sąjungoje ne vienas vyras vakaromis, prisėgęs madų diktatorių įstaigų, madų salonų sąsąitų už naujas žmonos sukneles, skriba-laites ir visus kitus grožio priedus.

Na, o Sovietų Sąjungoje, — ar nėra madų klausimo ir madų rūpečių? O kaip gi, yra. Ir tenai kalba apie madas, bet ne apie šio pavasario, perreitos žiemos, ar ateinančios vasaros madas, tenai kalbama paprastai apie sovietų madą, marksistinį fasoną.

Sovietų mada stovi, kaip uola jūroje. Nei madų kūrėjai, nei besikaltaliojantys metų laikai nepajėgia jos pakeisti, — rašo šveicarų laikraštis „Die Weltwoche“. Rūbai sukerpami taip, kaip partijos centro komitetas leidžia ir kaip moteriška anatomija (dar nei Mifurino, nei Lyssenkos nepakeista) reikalauja. Pagal partijos nutarimą, suknėlė vadinasi susiūtas medžiagos gabalas, skirtas kūniui pridengti, bet taip, kad jis netrukdytų darbo našumui.

Suknelės gali skirtis viena nuo kitos savo kišene, arba net skirtingos medžiagos apykakle, kas jau reikiama nepaprastai įmantruma. Iškirpimas turi būti planingas, apvalus, net rai-dus V formos, bet negilesnis, kaip 3 centimetras. Nėra jokių rūpečių dėl sijono: aptemptas ar palaidas? Juokingai! Suknelės tęsiasi, panašus ir žarna ar maiša, — tai sijonas. Suknia susegama tiesia eile sagų prie-

skyje. Toks išradimas, kaip zip arba vokiškai vadinamas Reißverschluss, sovietiniame pilkame gyvenime yra dar nežinomas dalykas, — nors esąs pačių sovietų išrastas (?). Kad suknia tvirtiau prie kūno gulėtų ir dar-bui netrukdytų, galima užsiūsti dir-žą. Nei Marksas, nei Leninas nėra išsitarę prieš diržų nešiojimą. Priešingai, senieji komunistai mėgdavo dėvėti rubaškas su diržais.

Turime pastebėti, kad Kominfor-mui priklausančiose valstybėse dar nėra pasiektas toks vieningumas mo-terų madų srity, koks yra jau įvykęs faktas politiniuose klausimuose, pa-vyzdžiui, dėl laikymosi prieš Tito, ar „karo kurstytojus“ amerikiečius. Ypačiai lenkės ir vengrės rodo savo buržuaziniai nacionalistini bei kosmopolitini palinkimą, atrodyti gražsčiai ir patrauklia. Tokios pat kontrevolu-cinės tendencijos pastebimos Rytų Vo-kietišios moterų tarpe.

Propagandos sumetimais, komuni-stai leido senesni atidaryti madų pa-rodą Berlyne, sovietų sektoriuje. Pa-rodą išstatytos dvi suknios standarto modelio, kurios veik niekuo nesiskiria nuo ligisoliinių sovietiško stiliaus su-knių, gaunamų už 90 markių, — žino-ma, jeigu perkėjas turi dar turėti atitinkamą kiekį tekstilės kuponų.

Parodos atidarymo proga Konfeki-cinės pramonės (HO) pirmininkas vis dėlto išsitarė, kad jie nori eiti su ma-da. Tai aiškūs nukrypimai nuo mark-sizmo — stalinizmo linijos arba slap-tų tikslų siekianti propaganda. Jei jis nenori būti likviduotas, jis turi eiti tik su sovietų mada“.

Beveik visi Sovietų diplomatai Ar-gentinoje yra atvykę su žmonomis. Jų konsularinio skyriaus tarnautojai — taip pat. Jie dažnai saukiami Mask-von. Visuomet grįžta ne tuščiomis: Vyrų gabenasi po kelio iki kostiumų ir paltų, moterų taip pat. Būdin-gia, kad jie visiškai nekreipia dėmesį ir kainas. Kolchozininkų prakaitas ap-moka!

Dažnai jų diplomatai užsisako rūbų urmų, kaip tikri buržuai, ir Buenos Aires lietuvių siuvyklose. Tokios ne-lgybės, kaip Rusijoje, niekur pasaulyje nėra! Kosovorotka.

KODĖL MOTERYS VERKIA?

Kodėl moteris verkia daugiau ne-gu vyrai? Amerikoje šią dieną ver-kimas yra beveik vien tik moterų ypatybė, taip kaip lūpų ir nagų da-žymas. Jei vyras supyksta, tai jis spiria kam nors, trenkia kumštini ir stala arba griežia dantimis. Tikrai išsitraukęs kelias „burnikes“ jis kar-tais apsisverčia versio asaromis.

Kitaip yra su moteriške. Ji ver-kia iš didelio džiaugsmo; verkia jei ją kas nors įleidžia; verkia kai pyksta; verkia kai nusigąsta; verkia iš gailėsčio ir verkia kai jos mylima-s niekina su kita. Žodžiu, jos asar-oms nėra galo.

Seniau buvo manoma, kad verks-mas kenkia sveikatai. Bet vėlesniųjų

laikų daktarai ir psichologai atrado, kad verksmas yra geriausias būdas žmogaus nervams nuraminti.

Dr. T. A. Ribot, kuris padėjo daug laiko žmogaus jausmams studijuoti, sako, kad po didelio liūdesio susi-jaudinimo, žmogaus siela atsigauna tik tada, kai žmogus gerai išsiverkia.

Bet jeigu verkimasis yra reikalingas žmogaus sveikatai, tai kyla klausimas, kodėl vyrai tiek mažai verkia, o moterys tiek daug?

Yra manoma, kad tai priklauso nuo išauklėjimo. Berniukai jau iš pat mažens įkalbama, kad verkti sarmatai. Jeigu jis pradeda verkti, tai vy-resnieji tuoj jam sako: „Ko čia žilumbi, lyg veršis?“. Arba: „Ver-ki kaip sisė“. „Neverk, būk vy-ras!“ Ir taip toliau.

Bet jeigu pradeda verkti mergaitė, motina tuoj ją priglaudžia, paglosto, galvelę, pabučiuoja, duoda saldinių ir ramina ją, kaip tik moka. Tokia užuojauta mergaitę patinka ir ji dažnai verkia be jokio reikalo, kad tik motina jos pasigailėtų ir paglostytų.

Išmokusi verkti būdama maža mer-gaitė, moteris verkia ir užaugusi. Ji verkia ne tik dėl skausmą kentėdama, bet verkia ir simpatijų ieškodama, ir verkia norėdama ką nors išgauti. Ir reikia pasakyti, kad asaromis moteris šiaudien daug ko pasiekia. Vyrų ne-mėgsta matyti moteris verkiant, to-dėl tuli jų atiduoda viską, kad tik neverktytų.

Dr. Bargaist sako, kad senovėje verkdamo ir vyrai. Jei tikėtis Bibli-jai, tai Abraomas gailiai verkęs Sa-rai mirus; Juozapas verkęs susitike brolį Benjaminą; Kristus verkęs Lozorini mirus. Ir t. t.

Verkti nėra jokia sarmata, ir kas verkia, tas yra daug sveikesnis. Amerikoje vyrai neverkia, todėl dažnai jų serga visokiomis vidurių li-gomis. Columbijos universiteto gydy-tojus Karl Meyer tvirtina, jog vyrai serga tomis ligomis kaip tik dėl to, kad neverkia ir neišlečia nuodų su asaromis. Jis vadina tuos nuodus „lyso-zymais“ ir „enzymais“. Nuryti su asaromis ir vidurius, jie sukelia skil-vių vočių ir kitokių skaudulių.

Tokios pat nuomonės yra ir Sir Alexander Fleming, kuris išrado peniciliną, tad stebėtina valdžia nuo užkrečiamų ligų. Jisai stačiai sako, jog moterų mažiau serga skilvio vo-timis (ulcers) negu vyrai dėl to, kad jos daugiau verkia.

Vyrai, norėdami parodyti savo „vy-riską būdą“, verksmū nepasiduoda ir atsirandantis asaras dažnai nurija. Nuryti nuodai išėda vidurių „pamušalą“ ir pasidaro votys.

Taigi matom, kad paverkti yra svei-ka. Žinoma, tas neretiškia, kad visi turim nuolat verkti. Bet jeigu ten-ka pergyventi kokį liūdesį, nelaimę, susigrauzimą, tai geriau asaras iš-verkti. „K.“ — Ona B. Kabilienė.

GEOZIO SALIONAS

Lūda Svedienė, savininkė
Sava kremų laboratorija
Plaukų kirpimas — garbanavimas
R. SERRAT 278 — SARANDI

PO DVIEJŲ KUPREVICIAUS KONCERTŲ

Šeštadienį, lėpos 7 ir sekmadienį, lė-pos 8, 1951, Buenos Aires Lietuvių Klūbo salėje, Avenida Boedo 737, įvy-ko pianisto Andriaus Kuprevičiaus koncertai. Meninė programos dalis praėjo su didžiausiu pasisekimu, kaip visuomet pianisto — virtuozo A. Kup-revičiaus koncertuose. Leipčio fir-mos Buchner pianinas „su uodega“ nuo virtuoziško Kuprevičiaus pirštų sklaidė žavėtinus garsum, prieypatin-gai skambios akustikos. Pirmutinėje programos dalyje A. Kuprevičius iš-pildė J. Haydn — Sonata en mi me-nor; Fr. Schubert — Muzikinis mo-mentas num. 3. ir Improptu; Cl. Debussy — Pasepied, Mėnuliu šviesoj ir Tocata. Antroje dalyje patiekė M. K. Čiurlionio Nocturno, Fr. Chopin — Trvs etudai, Polonesa en do me-nor. Du valsus ir Fr. Liszt Tarantella. Kaip šeštadienį, taip ir sekmadienį, A. Kuprevičiaus maestroišku pasaulinio garso veikalų išpildimui sužavėta publi-ka tiek daug plojo, kad artistas bu-vo priverstas paskambinti dar kelis kūrinius.

Šiads koncertais, galima sakyti, pra-laukti pirmieji lėdai: Argentinos sos-tinės ribose, lietuvių pastogėje, dvi dienas iš eilės koncertavo pasaulinio garso artistas. Lietuviai, latviai ir estai, atėję su savo vietiniais drau-ziais, meno mėgėjais, ilko ne tik su-žavėti lietuviu menininko skambini-mu, bet ir bendrai tapo nusteibinti mūsų kolonijos turtingumu, pasireiškiančiu Andriaus Kuprevičiaus talen-te.

Šeštadienio koncerte pirmosios publi-kos eilėse matėsi inž. Jonas Čekanaus-kas su ponia Katalina P. Čekanaus-kiene, inž. Pranas Krapovickas su ponia Juana G. Krapovickiene, ponia E. Gasevičienė, p. lė Lucille Gasevi-čiūtė, inž. agr. Juozas Bukevičius su šeima, inž. arch. Jonas Steikūnas su ponia, inž. L. Stašaitis su ponia ir dukra, Česlavas Buividas, Kaz. Kuni-gonis su šeima, p. lė Kriščiūnaitė, Juozas Petrulevičius su ponia, S. Rutkus su savo sužadėtine, Vl. Sike-ris, V. Zabulis, K. Preikša, E. Petraitis, learo akademijos studentas St. Matlauskas, komp. Vytautas Kerbelis, lietuvių Ansamblio narių didesnę da-lis su režisierium Petruvičium su po-nia ir sokių mokytojų Vytautu Nami-ku myšakvi, A. Morkūnai su dukra, ponia E. Ešienė, sesutės Gervelytės, muzikas Ignas Andriauskas, ponia Ru-sienė su dukra ir šiaip daug gražaus lietuvių jaunimo. Viena lietuvaite, augusi Patagonijoje, atėjusi koncertan su vietine drauge, susilaudinusi di-džiavosi, kad Argentinoje yra tokis geniališkas lietuvis pianistas. Visuo-met esiu klausyti su vietinėmis drau-gėmis, kur tik koncertuos Kuprevi-čiaus, su pasididžiavimu tvirtino pa-gonietė.

Sekmadienio koncerte dalyvavo pia-nisto Kuprevičiaus šeima, pp. Fulda, pp. J. Gučai, kelių svetimačių lai-ka-raščių redaktoriai su šeimynomis, es-tų, latvių ir gruzinų menininkai, bei vietinės spaudos atstovai.

Trumpai kalbant, mes turime kuo pasirodyti svetimačiams ir turime kuo pasididžiuoti, tik, deja, dar teks ilgokai padirbėti, kol didžiama narių supras, kad dalyvavimas tokiose con-certuose tik dalyviui eina į naudą. Nes dar yra neva lietuvių, kurie nu-dioda neva nežinoje, kad įvyksta lie-tuvio ar lietuvių koncertas ir tei-sina nėjimą į šviesesnius koncertus.

N. G.

Kasdieniniai Reikalai

GELBĖKIME VYRO SKRIAUDŽIA-MĄ ŽMONĄ

Perskaicius „A. L. Balso“ Nr. 926 straipsnelį — Sveika lietuvi laikoma ligoninė, — palietė kiekvienos skai-tytojos širdį. Kalba greit ir plačiai pasklido tarp pažįstamų ir ne pažįsta-my. Darosi labai graudu, mato-mai, todėl geros valios susipratusių moterų šis reikalas tapo iškeltas vi-suomeniškai, prie kurio ir mes, grupė Villa del Parque, Villa Devoto ir Vi-lla Pueyrredon moterų prisidedame prie jau susirūpinusių šiuo reikalu mo-terų, ir siūlome tautiečiai Juozui Miš-kininui susitvarkyti savo šeimos rei-ka-lus.

Jeigu Miškinis ir tai nekreiptų dė-mėsio, yra nutarta šaukt moterų su-sirinkimą prie atitinkamos įstaigos, reikalaujant sutvarkyti blogos valios žmones, kurie pražengdami įstatymus, teršia mūsų kolonijos vardą. Kiek-viena dora moteris prisideda prie šio reikalo. Taipgi siūlome mūsų drau-gei lankytojai, kuri šiuo reikalu daro žygius, vargsta ir rūpinasi, turėti ge-riausį kontaktą su virš minėtų apy-linkių bile kuria lietuviu moterim, kad palengvinti šio reikalo žygius.

Dėka šio laikraščio redakcijai, „A. L. Balso“ telpa visos mūsų kolonijos problemos; jos mus kultūrina ir išli-ko vienybėje, o vienybėje — galybė.

Belgrano Marytė.

PABALTIECIŲ POBŪVIS PAS PONTĄ TORTORELLI

Grįžusi iš Europos ponia Erika Krištinė Tortorelli, 29. 6. 51 suruošė priėmimą savo gimtadienio proga. Sve-čių tarpe matėsi dail. Rimša su savo sekretorium Ostrija; inž. Lukas ir Do-ra Tortorelli, nupirkusieji Rimšos kū-rinį „Tyrai“; pp. Clemente ir Birutė Pellegrini, A. J. Burokai, A. L. Ramanauskai, Estijos konsulas T. Gutman, estų kolonijos veikėjai Alma Vodart ir Pura, Prof. Sergis ir Zenta Slancitajis. Dr. Egulius su ponia, po-nia Grudienė su dukra Dalia, pp. A. Vilmanai, G. Bruversai, Zuntaks, Grambergai, Valente, Christo, Dr. M. Bertholds, pianistė Bertholds - Ozolius, E. Servila, „A.L.B.“ red. K. Nor-kus, G. Izascovas ir kt.

Ponia E. K. Tortorelli daugiausia pasidarbavo leidimų gavimu savo tau-tiečių latvių įvažiavimui Argentinoje.

— ELENA ONA GASEVICIENE iš Buenos Aires lankėsi Mendozoje, aplankydama savo dukrą su žentu ir jų pirmagimį sūnų.

— INŽ. KONSTR. DAUMANTO NAMIKO žmona, ponia Irenė Gasevi-čiūtė, sulaukė garmio vizito Mendo-zoje: Gimė pirmagimis sūnus, kuriam suteiktas vardas Engenio - Jorge.

— ACE. PROF. ANTANO KRAPO VIKO žmona, agronomė Ana Maria Fuks, pagimdė pirmagimį sūnų Ernes-to-Josė, Kordobos.

— ARGENTINOJE šioms dienomis viešojo Anesia Pinheiro Machado, pir-moji Brazilijos moteris lakūnė, kuo-vo lėktuvu jau 29 metai raizo visų Amerikos šalių padangės.

— REIKALINGAS KAMBARYS jau-nai lietuvių vedusiai porai, be vaikų. Pranešti Balsan, Vytautui. TE 97-4444

„ŽEMAITIŠKOS“ SAVININKAI SOSTINĖJE

Alfonas ir Juzefa Burokai, puoš-naus pensiono „Žemaitija“ savini-nkai, iš salų Ibičuy atvykę viešojo sostinėje pereiną savaitę. Aplankė „A. L. Balso“ spaustuve ir apsimo-kėjo prenumeratą porą metų pirmyn. Buvo apsisotę pas A. L. Ramanaus-kus.

Salose Ibičuy, Entre Rios provincij-oje, puikiai sustiprėjo materialiai vi-si ten įsikūrę lietuviai. Miško augi-nimas, pankštininkystė, žūklė ir biti-ninkystė — pagrindinės ūkio šakos. Saličiai stebisi, ko žmonės vargsta miestuose, nesigriebdami nuosavybės plėtoje Argentinos erdvėse, kur dar yra tikra Argentina su visomis savo progomis darbo nesibijantiems žmo-nams.

MOTERIMS PARAMA... ORDINAIS

Nuo 1944 iki 1950 m. spalio 1 d. 17,175 moterų buvo apdovanotos Lie-tuvoje „motinytės“ ordinais ir meda-liais, o 681 — „mot. didvyrės“ var-du, paskelbė „S. L.“ Nr. 39 lygiai vasario 16 d., kartodama Lenino žo-džius, kad „per 2 metus sovietinė val-džia moterų išlaisvinimo reikalu dau-giau padarė, nei per 130 metų visos paangios, šviesios „demokratinės“ respublikos visame pasaulyje“. Dabar Lietuvoje — veik pusė stachovietių vienos moterų. Gi kokia iš tikro mo-terų ten padėtis, parodo ta pati „S. L.“ Nr. 27, kur aprašoma, kad ge-lėžinkelio valdybos darbininkės, daug kartų prašė įsteigti vaikų darželį, bet nors yra tam reikaliui ir patalpos, į prašymą niekas nekreipia dėmesio. Tai gi jau „išvaduotos“...

— FILOMENA SEJČONAITĖ, 7 metų amžiaus Brazilijos lietuvaite, 26. 5. 51 sunkvežimio tapo užmūsta Brazilijoje.

JULIA REGINA VIRGAILYTĖ, Lūdo ir Konstancijos Gražinytės Virgailių dukrė, pianistė, kuri 7. 7. 51 sukūrė šeimos židinį, iš-tėkdama už Argentinos laivyno inžinieriaus - mašinisto, German G. Mi-randa. Po apsidvedimo Civiliniame Registre ir po religines ceremonijas lietuvių bažnyčioje, puošni vestuvių vakarienė įvyko Buenos Aires mieste, Brandzen 1628. P. lė Virgailytė yra daug kartų skambinusi pianu „A. L. Balso“ kultūrinuose rengimuose.

Donutė Gilvydienė kirpimo — siuvimo mokytoja Río Cuarto 3244 Buenos Aires

Išdavimas

Ir ko tik neprisiklausai traukinyje, net greitajame, kai nuobodulo apimti keleiviai pradeda nerimti, šnekinai kalbinti, dalintis išpūdžiais. Paleng-va, nepastebimai susiskiria intymų motaika, pasitikėjimas kitais auga ir kalbos garsėja. Įdomu tada, tyliai kauptųje niurksant, klausytis val-dingų pasakojimų, stebėti savo tautie-čių elgesį, svetimųjų tarpe, kad jie, būdami tikri, kad niekas jų kalbos nesupranta pradeda nesivaržyti žo-džiais ir mintimis. Dažniausia kelei-vių pašnekėčiai būna pylimas iš tuš-čio ir tuščia, kad tik įveiktų nuobodu-lį, — ir tuos žodžius jau, iš traukinio lipdamos būni pamiršęs. Bet to, ką išgirdau savo kelionėje ir Frankfurta, ilgai negalėsiu užmiršti. Esu tikras, kad susimastys ir skaitytojas, kuriam, kas nugirsta, atpasakosiu.

Müncheno stotyje traukinys buvo paduotas per gerą pusvalandį prieš išėjimo laiką. Kai įlipau į vagoną, keleivių dar buvo nedaug. Vienoje kupėje sėdėjo tik vienas rimtos iš-valdos vidutinio amžiaus vyras. Burb-telėjau pasisveikinimo žodžius ir įsi-taisiau priešais jį, ir prie lango. Tuo-jau paskui mane pradėjo rinktis ke-leiviai. Kai po kurio laiko lioviausiu abejinga žvilgniai klaidžiojau po pe-roną ir atsisukau, kupe buvo jau pil-nutėlis ir vis dar kaisiojo galvas nau-ji keleiviai, ieškodami vietos atsies-ti. Jan norėjau savo žvilgsnį ir vėl nukreipti pro langą, kai sėdįs greta ano pono jaunas vyras kaitelėjo lie-tuviškai:

— Draugau, draugau, gagi, ko taip žvalgausi kaip į svetima sodą išdamos. Visa knpė sužuro ir duryse sustoju-gi jauna vyrų besispypsantį plačią dži-gią šypseną.

— Pagerbintai! — atsivėrė jis, iš-kėlęs ranką. — Ar turi mano dugnui vietos? —

— Atsiras, — užtikrinu jį draugas, — spustelėsim baurus ir du tokie kaip tu, jūlps.

Dabar pažvelgiau į kviečiantį. Kaip ir atspirsdamas vokiškai bambėda-

mas, jis pasimūstė, įspaudė savo kai-myną į karną ir padarė vietos drau-gui.

— Kur taip išsiiruosel, įsipustęs, lyg į vestuves? — pasitiko jį klau-simu.

Draugas stipriai papurtė jam ran-ką, įsispraudė suole tik tada atsakė: — Neatspėjai, brolyti, aiš iš vestu-vių.

— Tikrai?!

Dabar pernečiau akimis abudu. Tikrai, tas, kuris grįžo iš vestuvių, buvo apsiręsęs, kad ir panešiotu, dailiai suglostytu kostiumu, baltais marškiniais, su stamanturiais parištu kaklaryšiu, o įtepti tamsūs plaukai net žvilgėjo. Antrasis, priešingai, dė-vėjo žaliomis milo kelnėmis, amerik-onišku palaidinuku trumpomis ranko-vėmis ir rusvais kareiviškais atlaipais marškiniais — taip įprastas Vokietijoje apsilvilkimas. Tačiau abudu turėjo kažką bendro, kur iš pirmo žvilgtė-rimo išdūda juodadarbį.

— Atsimeni Kleivą, Benediktą? Žinai, kur buvo su mumis prie aerodromo statybos, — pradėjo pasakoti vestuviniukas.

— Žinau, žinau, toks stambus švie-staplaukis, linksmas vyrukas, — sku-binosi prisiminti žaliakelnis. — Ar tai jis negarbingai krito?

— Brolyti, ir tu norėtum taip kris-ti. Mergytė! Echi! — jis spragtelė-jo pirštais, kad net visi sužuro. Paieškot tokios! Ir pamokyta. Tėvai namas turi, krautuve. Tas turės gyve nimėli... Laimės turi daugiau, kaip proto!

— Tai prie vokitkos prisisuko, a? — stebėjosi antrasis.

Su tais žodžiais prieš mane sėdįs ponas pasisuko ir lietuviškai paklau-sė:

— O ką jos tėvai sako? Apskritai, kaip vokiečiai ir tai žiūri? Atsiprašau, Adomas Jaudėgis, — pasisakė.

— Lietuviai — kaip vienas, sušu-ko jaunulio! — Sveikas!

Jie pakratė jam ranką ir suniurz-gėjo pavardes, tačiau jų aš neįsidedė-

jau. — Tai, sakot, lietuvis vokiečiai ve-dė. Ar vokiečiai ir tai nešainuoja? — pakartojo Jaudėgis.

— Vokiečiai? — nustebio klausta-sis. — Nežino, kaip apie jį šokinėti. Žinoma jis moka statyti. Gudrus ti-pelis... Žinot dabar, bi tik su kel-nėmis tai ir kabinasi ant kaklo, Užse-nietis ar velnias, kad tik vyras. Kai pagalvoji, tai juokas ima. Tokios mergaitės.

— O kaip lietuvių bendruomenė ir tai reaguoja? — nutraukė jį Jau-degis.

— Idi-jotai, daugiau nieko! — nie-kinamai nuėjo ranka. — Žmonės, tai nieko, bet ponai. Pirmiausia pra-dėjo kunigas pulti. Pavardės nemi-nėjo, bet visai suprato apie ką kalba. Girdi jaunimas pasileido su svetima-tomis dedasi. O po to ir kiti ėmė mūrmėti. Ko tik neprikalbėjo. Savų išsižada, tėvynę išdūda, svetiniams bernanti neįėjo. Pakalbė jie moka... Bet gražiausiai buvo, kai komitetas nusprendė jį išmesti iš bendruomenės. Bet nieko neišėjo: stovyklos direkto-rinus nesutiko. Gerai jis jiems tada ir pasakė: „Nei jūs man valgyt duodat,

nei jūs ir išmesit. O jį jūs bendruo-menę — man tik papūst“.

— Tokie dalykai... — atsiduso ir palingavo galva Jaudėgis. — Kokia klaida. Kokia klaida...

— Juokas tik! Uždraus žmogui tuoktis su kuo jis nori! — juoku pri-tarė jam jaunulio.

— Jaudėgis patylėjo ir tyliai atsa-kė:

— Jūs manęs nesupratot: aš ką kitą galvoju. — Ir jis susimąstė.

— Ar tai geriau važiuoti į anglių kasyklas? — pakėlė balsą jaunulio. — Is ten blogai, ir stovykloje nėra gyvenimo. Čia žmogus nors susikal-ba. Turėtų čižangtis, kad kam pasi-seka geriau įstaitysit, o jie... E, pas mus visuomet taip! Tai, jūsų nuomo-ne, geriau būtų vesti lietuvaite ir visą amžių skursti? — priekabingai paklau-sė Jaudėgis.

Jaudėgis neatsakė. Jis net negirdė-jo: žūrėjo pro langą ir mastė.

— Tik tu paklausk, koks juokas pas mus atsitiko. Ot tai, vyrell! Dar dabar visa stovykla tebeprunkšči-a, — staiga pradėjo pasakoti žaliakelnis. — Mūsų kambaryje buvo toks frantelis. Nosį užriktęs, ne su bet kuo kalba, visad išsipykęs, kai lėdė, išsivėpinęs.

Lietuviška

Danių Klinika

Consultorio Dental 'Pavón'

N. Krukauskas

Savininkas

DIRBTINIAI DANTYS — KARBONELIS —

BLIOMBAVIMAS — DANTŲ TRAUKIMAS

(Dantis an diplomuoti viet. Universitete)

Prisimama: Pirmad. — trečiad. — penktad. 14-20 val.

Susikabina įvairiomis kalbomis

PATARIMAI VETUI DARBAS GARANTUOTAS

Av. Pte. PERÓN (buv. Pavón) 488. — AVELLANEDA.

(Priešais Avelanados geležinkelio stotį)

O prie mergų — tai kaip smala. Ir stovyklai, ir mieste — niekur be pa-nos. Bet tokiems visada liūdnai bai-giasi. Ana dieną, prieš kokią savaitę, sklėm kortomis susėdė. Staiga įeina moteris. Nejaunri, gražiai apsirėngusi, — nieko nepasakys. Ant rankų vai-kaus ir dailią ankliodytę susuktas. Stovi ir žvalgosi. Mes klausiam, ko ji nori, o ji klausia: „Herr Petkus ist da?“

Kaip tik tuo metu jo nebuvo. Tada ji klausia, kuri Petkaus lova. Mes, nieko nemanydami, ir parodėm. Ji žūrinai: padėjo vaiką ant lovos — ir pro duris. Mes dar ją suklejėjom, bet ji kad movė, tai tiek ir tematėm. Na, ir prisijunkėm paskui. Petkus net išlaido, vaiką ant lovos radęs. Keikė kaip pasūtęs.

Dabar nugirdo ir Jaudėgis. Atsisu-ko ir atyžiai klausėsis. Pasakotojas toliau bylojo:

— Na, ir užvirė stovykloje. Nebu-vo kur vargšui ir akių dėti. Tik su-griebė savo skudurėlius — ir leidos. Nė sudio nespuėjo pasakyti.

— O vaikas, kas su juo atsitiko? — panekantravo Jaudėgis.

— Čia tai ir yra gražiausia. Pa-siėmė komitetas ir nežino kur dėti. Jau vakaras, vaikas rėkia, o nei vo-kitkos, nei Petkaus. Ir nežinia kur ji gyvena. Paskambino vokiečiams, bet tie ne girdėti nemori. Siūlo savie-siems — visi purtsi. Kas gi ima vo-

